No 2671 Zaterdag 11 Mei 1935 [illegible] Jaargang

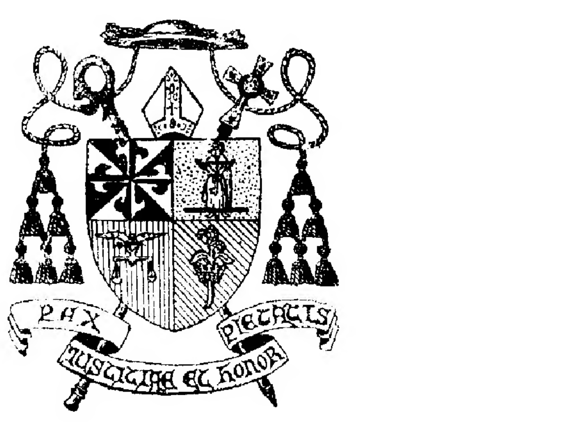
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Frater Petrus Innocentius Verriet,

van de Orde der Predikheeren,

door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

Titulair Bisschop van Eleutherna,

en Apostolisch Vicaris van Curaçao,

aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat,

Zaligheid in den Heer.

Beminde Geloovigen. De heilige Vastentijd is voorbij. Moge het voor U allen, volgens het verlangen van onze Moeder de H. Kerk, en ook ons verlangen, een tijd geweest zijn van genade, vergiffenis en heiliging. Wij zijn ervan overtuigd, dat Gij aan Uw Paaschplicht hebt voldaan, met den heiligen en ernstigen wil om uw leven te beteren. Gesterkt en gewapend met dezen goeden wil, om betere menschen en betere Christenen te worden, zijt Gij weer het dagelijksch leven ingegaan, — het dagelijksch leven met zijn strijd en velerlei moeilijkheden. Maar daarom ook gewapend met den ernstigen wil, om de middelen te gebruiken, die de H. Kerk U geeft. Want zonder deze middelen is het niet mogelijk, om staande te blijven en om standvastig uit tevoeren, hetgeen Gij U, door Gods genade verlicht en versterkt, zoo ernstig hebt voorgenomen.

Wij vertrouwen dan ook, dat het ernstig woord, dat wij thans tot U gaan spreken, in goede aarde zal vallen. Het heeft niets anders op het oog dan uw geluk en het welzijn van ons volk en onze maatschappij. Het moge tot U klinken als een alarmkreet, aangeheven in tijden en oogenblikken van gevaar.

Want gevaar dreigt er, — ernstig gevaar voor wat steeds geweest is en steeds zal zijn, de geheiligde bodem, waarop het Christelijk leven ontluikt, opgroeit en zich ontwikkelt, namelijk het Christelijk huwelijk en het Christelijk familie-leven.

Het een valt met het ander. **Zonder den degelijken grondslag van een echt-christelijk huwelijk,** — van een familieleven, waarin de heilige wetten van het huwelijk streng geëerbiedigd en steeds hoog gehouden worden, kan het Christelijk leven onmogelijk wortel schieten en gedijen. Godsdienst en zedelijkheid staan of vallen met het familieleven. Maar ook omgekeerd, is er geen echt-Christelijk familie-leven mogelijk, tenzij op den grondslag van een diep godsdienstig en zedelijk leven.

Beminde Geloovigen, nu er een zoo ernstig gevaar dreigt, moeten wij spreken. Dat is onze dure plicht. Wij zouden voor God en ons geweten niet verantwoord zijn, als wij zouden zwijgen. Op ons en onze Priesters rust de verantwoordelijke plicht, om te waarschuwen tegen de gevaren, die een zoo heilig goed, als het Christelijk huwelijk bedreigen. Het is onze plicht, stelling te nemen tegen de verderfelijke theorieën, die heden ten dage openlijk verkondigd worden, — in cine en lectuur in zoo verleidelijke vormen worden voorgesteld, en in het leven maar al te dikwijls in praktijk worden omgezet.

Tegenover die theorieën, die tegenwoordig, hetzij uit zwakheid, hetzij uit lichtzinnigheid, hetzij uit gebrek aan een duidelijk begrip van de heilige plichten, die het Christelijk huwelijk met zich mee brengt, maar al te veel volgelingen vinden, hebben wij te stellen de ware leer van Christus en Zijn Evangelie, die de eenige soliede grondslag vormt van het menschelijk geluk.

Het is natuurlijk gemakkelijk, de gevaren, die het huwelijksleven bedreigen, te ontkennen, onder voorwendsel, dat er toch nog heel wat goede katholieke huisgezinnen zijn, waar de Christelijke geest heerscht en waar de zon der Christelijke liefde heerlijk straalt. Gode zij dank! dat er nog zooveel goede huwelijken bestaan. Het zou al allertreurigst zijn, als dit niet het geval was. Doch dit neemt niet weg, dat er veel, helaas, maar al te veel zijn, die door den modernen geest zijn aangetast. In plaats van de ware Christelijke liefde, die volgens St. Paulus, „geduldig is en goedertieren, niet afgunstig; zich zelve niet zoekt en het kwade niet aanrekent; die alles bedekt, alles gelooft, alles hoopt en alles verdraagt" (.I Cor. 13.) heerscht in veler harten en huisgezinnen een verfoeilijk egoisme, dat niets anders dan zich zelve zoekt.

Hoe zou het anders mogelijk zijn, Bem. Geloovigen, dat er in het tijdsverloop van enkele maanden een zestigtal aanvragen tot echtscheiding zijn ingediend? En dat er van de gevallen, waarin het inderdaad tot scheiding kwam, 60% waren van personen onder de 25 jaar, en 20% van personen onder den huwbaren leeftijd, dus van minderjarigen?

Dit geeft toch wel een treurigen blik op onze moderne huwelijkspraktijken, waartegen het onze plicht is, om met klem onze stem te verheffen.

Bem. Geloovigen, waar wijzen deze feiten op?

Op niets anders dan op een verregaand gebrek aan besef van de heilige plichten van het huwelijk, — gebrek aan besef van wat God en de Christelijke zedeleer van de gehuwden vragen. Zij wijzen op een verregaande lichtzinnigheid, aangekweekt en nog dagelijks versterkt door wat men ziet en hoort, rondom zich heen, op straat, op winkels en kantoren, — door wat men leest en leert, in bioscopen, in revues en tijdschriften, die door misdadige handen, de instrumenten van nog misdadiger harten, onder ons volk en in onze Christelijke huisgezinnen verspreid worden.

Zij wijzen op een lichtzinnigheid, waarmede men de heilige plichten van het huwelijksleven op zich neemt, zonder er zich voldoende rekenschap van te geven, wat deze verplichtingen van ons vragen.

Die plichten zijn zoo zwaar en ernstig en heilig, dat de mensch er niet straffeloos mee spelen kan.

Hoe geheel anders zou het zijn, als onze jongemannen en jonge meisjes, die zich op het huwelijk voorbereiden, in plaats van de huwelijksmoraal te leeren in onzedelijke films, en boeken en revues, zich stelden onder de bescherming van God, Die het huwelijk heeft ingesteld, het heeft verheven tot de waardigheid van Sacrament, en daardoor aan het huwelijk de genade verbonden heeft, om de plichten ervan, zooals door God gewild, na te komen.

Hoe geheel anders zou het zijn, als zij, alvorens zich door het huwelijk voor het leven met elkander te verbinden, hun best gedaan hadden, om zich gedurende de jaren van hun jeugd de deugden eigen te maken, die zij, eenmaal door de banden van het huwelijk vereenigd, in praktijk hebben te brengen.

Wij weten, dat met Gods genade, ieder mensch de maker van zijn eigen geluk is. Ons leven zal zijn wat wij zelf van ons leven maken; — een nutteloos, leeg en waardeloos leven, dat nauwelijks de naam van leven verdient, en een voorwerp van verachting is voor God en menschen, — of een leven, dat een zegen is voor ons zelf en voor anderen.

Dit geldt voor elk menschenleven, en heel in het bijzonder voor het huwelijksleven. Dit zal een bron van zegen en geluk zijn, ook voor de maatschappij, of een bron van ellende en verdriet. Van nature en door de instelling Gods is het huwelijk boven de egoistische neigingen, die in ieder menschenhart leven, verheven. Het is de plicht der echtgenooten, om hun geluk te zoeken in het gelukkig maken van elkander en van hun huisgezin.

Maar dan moet men ook het huwelijk ingaan, met een klaar en duidelijk besef van zijn verheven waardigheid en heiligheid, van zijn hoog zedelijk doel, — bezield met een vasten wil, om koste wat het koste, de verplichtingen, die het oplegt, nauwgezet te volbrengen. Maar dan moet men ook geen oogenblik de groote verantwoordelijkheid, die men op zich neemt, door de stichting van een eigen gezin en eigen haard, uit het oog verliezen.

Meer dan in elken anderen levensstaat is in het huwelijk noodig de geest van offer, die lijnrecht aan den modernen geest van egoisme tegenover staat, — de geest van offer, die alleen op den bodem van een diep godsdienstig, christelijk leven gedijen kan.

Eenmaal met elkaar verbonden door den heiligen, onverbreekbaren band van het huwelijk, — want door God zelve gelegd en bezegeld, — behooren de echtgenooten niet meer aan zich zelven, maar aan elkander, aan hun kinderen, aan hun huisgezin.

Deze en geen ander hebben het volle recht op hun liefde. Wie zijn liefde aan een ander geeft, begaat een aanslag op de heiligheid van het huwelijk, verbreekt den eed van trouw tot aan den dood, eenmaal in Gods tegenwoordigheid zoo plechtig bezworen. Niet voor niets heeft Christus het huwelijk verheven tot de waardigheid van Sacrament, het verrijkt met zijn genade en goddelijken bijstand. Het Consilie van Trente zegt, dat de genade van het Sacrament van het huwelijk bewerkt, dat de gehuwden, die door een wederzijdsche liefde verbonden zijn, in een wederzijdsche tegemoetkoming bij elkander volharden, en geen vreemde verboden liefde noch zondige betrekkingen zoeken.

De echtgenooten, en geen ander, hebben het volle recht op hun wederzijdsche steun en hulp. Zij hebben zich op plechtige wijze verbonden, om elkander te vergezellen, te stutten en te steunen op den weg des levens, te sterken in den strijd des levens. Al de schatten van liefde, maar ook al de krachten van ziel en lichaam behooren aan het huisgezin, waarvan zij op den dag van het huwelijk, onder den zegen van God, den grondslag gelegd hebben.

Wie aan zijn huisgezin onhoudt, waarop het recht heeft, en wat noodig is voor zijn instandhouding, zoo geestelijk als lichamelijk, begaat daardoor een onrechtvaardigheid, te grooter naar mate de nadeelige gevolgen voor onderhoud en opvoeding grooter zijn.

Sterker en inniger dan welke band ter wereld, — sterker dan de band die ouders met kinderen en kinderen met ouders verbindt, is de band van het huwelijk. God zelf heeft, toen Hij in het paradijs het huwelijk instelde, gezegd: „Daarom zal de mensch vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen twee zijn in één vleesch." (Gen. 2, 24.)

Mochten onze Katholieke jongemannen en jonge meisjes, die zich voor het huwelijk voorbereiden, dit toch eens goed begrijpen. Hoeveel leed en ellende en schande zou menigeen niet bespaard zijn. Dan zou het niet mogelijk zijn, wat wij helaas, maar al te dikwijls zien gebeuren, dat men om de minste reden, om een kleine oneenigheid, om een kleine huiselijke twist, elkaar verlaat, niet zelden tot scheiding overgaat, tegen het uitdrukkelijk verbod van God: „Wat God vereenigd heeft dat scheide geen mensch." **Geen macht ter wereld, hoe groot ook, is daartoe in staat.**

Beminde Geloovigen, om U allen meer en dieper van de hooge waarde, de heiligheid en de heilige verplichtingen van het huwelijk en het huwelijksleven te doordringen, bepalen wij bij deze:

1. dat op de Zondagen van af heden tot op den Zondag vóór Pinksteren, in alle kerken van ons Vicariaat, in alle HH. Missen, behalve de kindermis, zal gepreekt worden over het huwelijk en de plichten, die het huwelijk met zich meebrengt.
2. dat op alle genoemde Zondagen, vóór de preek, 3 Onze Vaders en 3 Wees gegroeten zullen gebeden worden, om Gods zegen af te smeeken over onze Katholieke huisgezinnen.

Tevens deelen wij U mee, Beminde Geloovigen, dat wij ons op 9 Mei a.s. hopen in te schepen, om naar Rome te gaan, en dat wij tot onzen plaatsvervanger hebben benoemd den Zeer eerw. Pater I. de Bruyn, aan wien wij onze faculteiten hebben meegedeeld, en die gedurende onze afwezigheid met het bestuur van het Vicariaat zal belast blijven.

Beminde Geloovigen, bidt voor ons, wij blijven voor U bidden.

En zal dit ons Herderlijk Schrijven in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat worden voorgelezen, op Zondag na Beloken Paschen.

Gegeven te Curaçao, 12 April 1935.

† Frater Petrus Innocentius,
Titulair Bisschop van Eleutherna,
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

De Rotary-beweging.

De Beurs & Nieuwsberichten van Vrijdag 3 Mei gaven aan de tijdelijk hier op Curaçao vertoevenden Heer A.v.B. een plaats in het blad, tot een propaganda artikel voor een Rotary-club op Curaçao.

Het zal de meeste katholieken wel bekend zijn, dat in de verschillende landen **de bisschoppen aan katholieken het toe**treden tot dergelijke clubs hebben verboden.

Het lidmaatschap van bekende Vrijmetselaars in de Spaanse en Zuid-Amerikaanse clubs vooral, was een der redenen van dit verbod.

Een andere reden is de verkeerde levensbeschouwing, de aan de beweging ten grondslag ligt.

Want die Rotary is niet de onschuldige, neutrale vereniging van vooraanstaande figuren uit het zaken- en beroepsleven, zoals de meeste Nederlanders en zelfs meeste Nederlandse Rotarians menen.

Een enigzins dieper gaande analyse van de betekenis dezer beweging zal dat duidelijk maken.

Prof. J. A. A. Mekel uit Delft, voor de Olie geen onbekende, heeft in 1930 reeds in „De Tijd" zulk een dieper gaande Analyse van de beweging gegeven, waaruit bleek dat het verbod der katholieke bisschoppen op zeer deugdelijke gronden steunt.

We menen goed te doen in enkele volgende artikelen aan Prof. Mekel het woord te geven.

Revolutionairen en Nihilisten.

„Van geachte zijde" ontving de Curaçaose Volkskrant (niet voor de eerste keer) een stuk tegen de nieuwe spelling en plaatst het in haar nummer van 4 Mei.

We hebben als eens meer gewezen op het belachelijke van de argumentatie, waarmee de tegenstanders hun wanhopige eindstrijd voeren.

We hebben er hier weer een voorbeeld van.

De geachte zijde heeft zijn betoog ontleend aan een zekere E. uit de Rijkseenheid, die het weer ontleend heeft aan Prof. Dr. J. Wille. Derde rangs argumentatie dus bovendien.

Van grote onkunde getuigt het ingezondene nog, door „Kollewijnse Spelling" en „Nieuwe Spelling" door mekaar te haspelen.

Maar nu de argumentatie.

We citeren slechts en onderstrepen:

„Terwijl Kerk, wetenschap, kunst en „maatschappij zich tegen de Nieuwe „Spelling verzetten, hebben een groep „**Marxisten** en het **wetenschappelijk-nihi-„listische liberalisme** van een de Vooys „elkaar de hand gereikt.

„Het is de **demagogie**, die door de „Kollewijnse spelling de taal naar bene-„den haalt...

„Het was deze **verderfzaaiende dema-„gogie**... Het drijven van het **revolutio-„neerende marxistische** onderwijs en het „wetenschappelijk **nihilistische** rationa-„lisme. enz.

Commentaren zijn wel overbodig.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

De kloosterstorm in Duitsland.

Een ingewijde doet verklaringen.

De Gelderlander schrijft:

Er is in deze kolommen al tweemaal aandacht geschonken aan bepaalde gebeurtenissen in het Derde Rijk, waarvan hoewel de ware toedracht niet zeer duidelijk was, 't simpele bericht reeds velen zal hebben opgeschrikt. Het betreft hier de arrestatie van verschillende Duitse Klooster-oversten, die volgens ons eerste bericht, zonder enige grond zouden zijn vastgezet.

Een inzender berichtte enige dagen later, dat van officiële Duitse zijde werd bekend gemaakt, dat de arrestaties hadden plaats gehad wegens deviezensmokkelarij ten bedrage nog wel van 2½ millioen Rijksmark. Wij konden weinig meer doen, dan beide lezingen van het geval openbaar maken, in afwachting dat de waarheid omtrent deze geschiedenis aan het licht zou komen.

Thans wordt ons van welwillende zijde een boekje toevertrouwd, waarin een man aan het woord is, die heel wat beter blijkt ingelicht dan onze geachte inzender.

„Waarom deze kloosterstorm", zo heet dit merkwaardig boekje, dat overigens pas het eerste antwoord op die vraag bevat. De schrijver heet Dr. Fidelis Günther en wij zijn zo vrij enige passages uit het geschriftje voor onze lezers te vertalen en de korte inhoud van het betoog weer te geven.

De schrijver begint dan met een opsomming van de feiten.

Een Weens blad, zo schrijft hij, berichtte korte tijd geleden, dat in Berlijn in een klooster bij Reinickendorf, de abdis en haar assistente waren gearresteerd, nadat eerst een huiszoeking was ondernomen. Het betreft hier het klooster van den Goeden Herder en de abdis, moeder Thekla. De arrestatie geschiedde op het feest van den H. Jozef; de redenen werden streng geheim gehouden.

In geheel Duitsland kloosterdoorzoeking.

Vervolgens werd vernomen, dat in het gehele Duitse Rijk in de kloosters huiszoekingen werden gehouden.

De in de buurt der kloosters wonende gelovigen berichten unaniem, dat plotseling grote secties der Geheime Staatspolitie de kloosters bezetten en daar vele uren lang, ja soms dagen achtereen onderzoekingen houden.

Het onderzoek eindigt in bijna alle gevallen met de arrestatie der betreffende oversten.

Hoewel de redenen streng geheim worden gehouden, zo is toch bekend geworden, dat als voorwendsel voor deze maatregelen overtredingen van de deviezenvoorschriften worden aangegeven.

Uit Aken wordt bericht, dat Gestapo en tolbeambten de kloosters der Eerw. Redemptoristen, der Franciscanen, Dominicanen en der Alexianen hebben doorzocht.

De Generaal der arme broeders van den H. Franciscus, Broeder Salesius Klein en diens secretaris, Broeder Raymundus werden gearresteerd, evenals het hoofd van het klooster in de Richardstraat, Broeder Bonifatius.

Uit Hiltrop bij Münster vernemen wij, dat de Pater Provinciaal der missionarissen van het H. Hart van Jezus, Pater Wilmsen en de ZeerEerw. Pater Utsch zijn gearresteerd.

In het moederhuis der Missiezusters van het H. Hart van Jezus in Hiltrop is de bejaarde, zeer beminde algemeenoverste, Zuster Electa en haar assistente na dagenlang verhoor evenzo in arrest gesteld.

Wij vernemen voorts uit betrouwbare bron, dat **7 Redemptoristen door de Gestapo** in de gevangenis zijn geworpen, onder hen bevindt zich de bekende volksmissionaris, P. Rector Brinckmann uit Bochum, dien men arresteerde, terwijl hij in de biechtstoel zijn priesterlijk werk verrichtte.

Ook wordt de inhechtenisneming verondersteld van den Zeereerw. Provinciaal Josef Kreuz, die sinds weken verdwenen is.

Uit Duits Limburg wordt bekend gemaakt, dat men den Zeereerw. Pater Provinciaal Baumann, den Zeereerw. Pater Seiwert en een kloosterbroeder reeds sinds weken in arrest houdt.

De in Berlijn als kanselredenaar zeer bekende en geachte Camillianer Pater Syring bevindt zich eveneens in arrest.

Bijna ieder uur worden nieuwe bijzonderheden bekend.

De secretaris-generaal van het Centraal-comité der Duitse Katholieken, de broer van de Bisschop van Meissen, de bij het gehele katholieke volk als een absoluut eerlijke, trouwe, vaderlandslievende, diep-religieuze natuur bekend staande Dr. Legge uit Paderborn: allen arresteerd.

Eveneens Dr. Frechmann, eveneens de vicaris-generaal van Hildesheim, eveneens verschillende Kloosteroversten in Paderborn.

Voorts zijn merkwaardige details bekend, die een helder licht werpen op de bij deze kloosterstorm gevolgde methode.

De huiszoekingen zijn met ongewone hardhandigheid verricht. Het politietoezicht was in een klooster zo streng dat de Zusters zich niet zonder begeleiding naar een zekere plaats mochten begeven. De deur mocht niet worden gesloten.

Nog andere details worden gemeld, die wij hier overslaan.

In het geheel, zo gaat Dr. Günther verder, zijn tot nu toe minstens 100 priesters en kloosterzusters in de gevangenis geworpen. Overal heerst onder de katholieke bevolking een begrijpelijke opwinding, die voor een deel reeds verbittering moet worden genoemd.

Een gegrond vermoeden.

Waarom dit alles? zo vraagt Dr. Günther zich af.

Laten wij voorlopig een afwachtende houding aannemen. Slechts één vermoeden moeten wij nu reeds uitspreken.

Weken en maanden geleden al waren wij bekend met plannen, die bij de betreffende instanties tegen de Katholieke Kerk werden overwogen.

Daarom is het vermoeden gewettigd, dat het hier gaat om een weloverwogen, voor de nazi-propaganda veel belovend plan.

Immers, de methode van inhechtenisneming en huisonderzoek zijn dermate hard, dat zij in normale gevallen slechts tegen zware misdadigers zouden worden aangewend.

Maar het eigenaardige is, dat de rechtbanken nog geen uitspraak hebben gedaan. En welke uitspraak deze ook zullen doen, reeds de wijze der arrestaties brengt de verdenking in de wereld, dat het hier niet gaat om de verdediging van het vaderland, maar om de strijd tegen de Katholieke Kerk.

Doch, waar het volgens melding der justitie om geldwaarden schijnt te gaan, is het aardig, dit eerste deel te besluiten met een klein statistisch overzicht.

In de dienst der Katholieke Charitas werken 75.000 ordezusters, 3158 broeders van katholieke genootschappen, 89187 andere krachten naast meer dan een half millioen erebetrekkingen.

Zij besparen het Duitse Rijk door private liefdadigheid de somma van 150 millioen rijksmark per jaar. Ook deze cijfers spreken in deze geschiedenis mee.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Er is deze week in Spanje door Lerroux een nieuwe kabinet gekozen, waarin de meerderheid gevormd wordt door katholieken en bovendien Gil Robles de leider der machtige katholieke partij, als minister van oorlog en waarnemend premier werd aangewezen, waardoor de katholieke invloed op de nieuwe regering nog meer op de voorgrond treedt.

Er is in Spanje in het laatste half jaar dus wel wat veranderd.

De katholieken zijn volgens hun beginsel anti-revolutionair; maar ook niet gebonden aan geen enkele vorm van het staatsgezag. De katholieken in de Ver. Staten van Amerika zijn even trouwe aanhangers van de republiek als de katholieken in Nederland van het koningschap. Maar in de loop van de geschiedenis is het wel gebeurd dat door een bepaalde traditie de Katholieken te vast waren saamgegroeid met een bepaalde staatsvorm, voornamelijk met het koningschap. Dit is o.a het geval geweest in Frankrijk waar de Katholieken, ondanks de herhaalde vermaningen en waarschuwingen van Paus Leo XIII tegen de republiek bleven mokken en werken, met het ongelukkige gevolg dat de kerk in Frankrijk tot op den huidigen dag nog de straf voelt voor het niet luisteren naar de stem des Pausen.

Ook in Spanje zat de kerk, vooral de hogere geestelijkheid wel te veel vastgegroeid aan de monarchie; en het gevolg was, dat met de monarchie, de kerk wel niet viel, maar toch een eind in de val werd meegesleurd.

Tegen deze al te nauwe samenkoppeling van kerk en regeringsvorm, was reeds een 15-tal jaren geleden een ernstig strijdpunt tussen de katholieke pers in Spanje en den kardinaal-primaat van Toledo. Maar toen deze kerkelijke hoogwaardigheidsbekleder viel tegelijk met de monarchie, was hij ridderlijk genoeg om zijn ongelijk te erkennen, welke erkenning o.i. zeker van invloed geweest is op het feit dat de katholieken in Spanje zich zo snel hersteld hebben en de vervolging van de laatste jaren werkelijk een zegen genoemd kan worden.

Een der leiders misschien wel de leider in deze restauratie is de bekende Gil Robles.

Jose Maria Gil Robles, die eigenlijk Quinones heet, werd in 1819 in Salamanca geboren als zoon van een bekend hoogleraar in de rechtswetenschap. Hij studeerde voor advocaat en werd opgevoed door de paters Salesianen. In 1919 voltooide hij zijn studies in litteratuur en rechten en werd reeds in 1922 benoemd tot hoogleraar in de politieke wetenschappen aan de universiteit van Salamanca. Hij nam echter deze leerstoel niet in, maar ging in hetzelfde jaar over naar de hoofdredactie van het bekende katholieke dagblad El Debate te Madrid. Als zodanig stond hij den bekwamen Angel Herrera ter zijde. El Debate is thans het best geredigeerde dagblad van Spanje.

In 1923 richtte Robles de sociale volkspartij op en is daarna gedeeltelijk van dictatuur lid van de patriotische unie geweest, die hij heeft verlaten toen Primo de Rivera daarvan de partij van het directorium vormde.

Reeds spoedig vestigde hij de aandacht op zich door zijn talenten als redenaar en debater in voortdurende bestrijding tegen de linkse partijen. Gil Robles maakte een onderscheid tussen de katholieken als godsdienstige partij georganiseerd in de accion catolica en de katholieken als politieke partij. Als zodanig richtte hij op de Accion popular en heeft kort daarop de onsamenhangende en ongeorganiseerde rechtse partijen uit alle provincies voor zover ze met het program van de Accion popular op sociaal en religieus gebied het eens waren onder de naam van Ceda verenigd.

In 1933 heeft hij de strijd onder de leus van anti-marxisten tegen socialisten en linkse partijen gewonnen, en bij de verkiezingen in 1934 behaalden de katholieken een schitterende overwinning met 120 afgevaardigden tegen 80 van de partij Lerroux.

Gil Robles wilde toen nog niet de consekwenties trekken en een nieuwe regering vormen. Hij zal er wel zijn reden toe hebben gehad. Lerroux vormde een nieuw kabinet, waarin ook enkele katholieken zitting hadden, maar dit kabinet is ondanks de maandelijkse reorganisaties die er plaats in vonden, niet in staat geweest te regeren; vooral omdat de katholieken steun weigerden aan Lerroux vanwege zijn slappe houding tegenover de rebellen, die het land in het noodlottig revolutienair herfstavontuur hebben gestort. Verder weigerden de katholieken hun medewerking aan een regering, die niet als eerste punt op haar program schreef, het uitschrijven van nieuwe verkiezingen. De huidige Cortes is wel eerst in November 1933 gekozen, maar nadien is er zoveel in Spanje gebeurd, dat inderdaad verwacht kan worden, dat de stemming van het Spaanse volk belangrijk gewijzigd is. Waarbij nog komt, dat de huidige samenstelling van de Cortes geen behoorlijke regeringsmeerderheid geeft. Lerroux, die behoorde tot het linkse centrum, kon zich alleen handhaven met de steun van de katholieken, die de sterkste partij waren geworden. Nu hem deze steun is ontvallen, was het dus rationeel geworden, aangezien er geen regeringsmeerderheid meer is in het parlement, dat getracht werd door nieuwe verkiezingen een oplossing te brengen.

De radicale Lerroux probeerde toen nog in een dictatuur zonder het parlement te regeren, maar dit was de laatste stuiptrekking van een bewind, dat gelukkig voor Spanje, spoedig weer geheel zal hebben afgedaan.

En naar wij hopen, voor goed.

BOVENWINDEN.

Padvinderij op St. Martin.

Scoutmaster M.v.d. Maarel is naar St. Martin geweest om daar een padvindersbeweging op te richten. Er werden twee vergaderingen gehouden in het gouvernementslogeergebouw of Vineyard. Een comité onder voorzitterschap van de Hr. Gezaghebber besloten tot de oprichting van een dergelijke organisatie over te gaan; tot scoutmaster en welpenleider werden resp. benoemd de heren G. Rodenhuis en C. Labega.

Twaalf boys, door den heer v.d. Maarel uitgekozen, vormen de kern waaruit zich de organisatie ontwikkelen moet.

(Bov. Stemmen.)

ARUBA.

Korte Vreugde.

P.S.V. Curaçaoenaar van geboorte, was Zaterdag otslagen uit de gevangenis van Aruba. Maandagmorgen werd hij stervende het S. Pedro hospitaal binnengebracht, waar hij kort daarna overleed.

Auto-tentoonstelling.

Al is het geen R.A.I. toch heeft Aruba zijn autotentoonstelling gehad.

Maandagmidag 5 uur had de opening plaats van de „Exhibicion de Automoviles „Chevrolet Modelo 35".

Veel auto's en zeer veel mensen waren daarbij. We merkten op de Gezaghebber Wagemaker, de ontvanger, notaris, doktoren, hoofd van politie en verschillende pastoors.

In de mooie ruime hal van de „Chevrolet Building" waren de verschillende modellen te bezichtigen.

Bij aankomst van den gezaghebber werd het Wilhelmus gespeeld, waarna de Hr. Carlos Juliau de openingsrede hield, en na dank aan de aanwzigen voor hun opkomst, het doel van de tentoonstelling verklaarde.

De middag was mooie reclame voor de Chevrolet.

Tot 8 uur duurde deze feestelijkheid, waarbij bleek, dat de Chevrolet op Aruba talrijke vrienden heeft en nieuwe vrienden maakt.

Nieuwe kapel Aruba.

Maandag avond heeft Pastoor Zeppenfeldt, als gedelegeerde van Mgr. Verriet het S. Pedro-hospitaal ingewijd. Als assistenten fungeerden de Pastoors Penninx en Paanakker.

Een zeer indrukwekkende plechtigheid was de processie, waarbij het Allerheiligste werd overgebracht naar de nieuwe kapel.

Alle paters van het eiland, een aantal Fraters waren met de Zusters bij deze plechtigheid aanwezig.

Verdronken.

Maandag morgen is een van de vissers, op weg naar Curaçao voor de visverkoop, uit de boot gevallen en verdronken.

CURAÇAO.

Dinsdag a.s. 14 Mei zal des voormiddags om half 9 de sluiting plaats vinden van het Zittingsjaar 1934-1935. Daarop zal te 9 uur Z. Exc. Gouverneur van Slobbe op de gebruikelijke wijze met een rede het nieuwe Zittingsjaar openen.

Opening Koloniale Raad op 14 Mei 1935.

In verband met de opening van de vergadering van de Koloniale Raad op Dinsdag de 14de Mei a.s. is het volgende bepaald:

1°. Op die dag zullen van zonsop- tot zonsondergang van de gouvernementsvaartuigen, van de forten en van de gouvernements-gebouwen, waar dat bij feestelijkheden gebruikelijk is, de vlaggen worden uitgestoken.

2°. De Voorzitter, Ondervoorzitter en Leden van de Koloniale Raad, de Ondervoorzitter en Leden van de Raad van Bestuur verenigen zich te negen uur des voormiddags in de vergaderzaal van de Koloniale Raad.

3°. De Gouverneur, vergezeld van zijn militaire adjudant, verlaat het Gouvernementshuis te negen uur des voormiddags, teneinde te gaan openen;

4°. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door door den Voorzitte van de door de Koloniale Raad te benoemen commissie, die hem naar de raadzaal geleidt;

5°. De Gouverneur opent de vergadering;

6°. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergaderzaal en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4°. bedoelde commissie;

7°. Voor het Raadhuis wordt en erewacht van het garnizoen opgesteld.

8°. Een saluut van vijftien schoten van het Waterfort kondigt aan het ogenblik, waarop de Gouverneur het Gouvernementshuis en dat, waarop hij het Raadhuis verlaat.

Bekendmakingen.

De Gouverneur heeft, op de door Zijne Excellentie op de 30ste April l.l. verzonden radiogrammen luidende:

Koningin der Nederlanden Haag

Curaçao biedt eerbiedig Uwer Majesteit zijne oprechte gelukwenschen aan met den verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana

Van Slobbe

Prinses Juliana Haag

Curaçao biedt eerbiedig Uwer Koninklijke Hoogheid zijne oprechte gelukwenschen aan

Van Slobbe

op de 2de en 3de Mei de volgende radiogrammen uit den Haag ontvangen:

Gouverneur Curaçao

Oprechte dank hoogstgewaardeerde gelukwenschen

Wilhelmina.

Gouverneur Curaçao

Betuig Curaçao meest oprechte dank voor zeer gewaarde gelukwenschen

Juliana.

Blijkens een van de Nederlandse Gezant te Caracas ontvangen schrijven is op de 7de April 1935 aldaar overleden:

RAYMOND H. SIMMONS

Nederlands onderdaan, oud 65 jaar, gehuwd met Adela Simmons. De overledene afkomstig van Curaçao was de wettige zoon van John Simmons en Maria Simmons.

Aan den Commies H.A. Hessling, werkzaam ten kantore van de Gezaghebber van Aruba, is ingaande 4 Juni 1935 om andere redenen dan ziekte drie weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurige dienst van zes jaren, met vergunning zowel de vrijstelling van dienst als het verlof in het buitenland door te brengen.

Aan Mevr. W.E.M. Nijhuis geb. Wesseling is op haar verzoek ingaande 1 Mei 1935 eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan Mevr. H.M. Chumaceiro Penha is op haar verzoek eervol ontslag verleend als lid van de Bioscoopcommissie onder dankbetuiging voor de door haar als zodanig bewezen diensten.

Aan Mej. J.C. Buncamper, onderwijzeres 2de klasse op Saba, is wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, ingaande 1 Juni 1935, 5 maanden binnenlands verlof verleend, met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Mej. E.L. Sloterdijk, tijd. onderwijzeres op Saba is gedurende de afwezigheid van Mej. Buncamper belast met de functies van Hoofd der school te Bottom op Saba.

Mej. Elaine Hassel op Saba is benoemd tot tijd. onderwijzeres 4de kl. en werkzaam gesteld aan de openbare school te Bottom op Saba.

Aan Mej. H.E. Buncamper, vakonderwijzeres in de nuttige handwerken op St. Martin N.G. is wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, ingaande 1 Juni 1935, 5 maanden binnenlands verlof verleend met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; het onderwijs in de nuttige handwerken is gedurende het verlof Mej. Buncamper opgedragen aan Mej. M.D.V. Vlieger en Mej. H.I. Labega.

Politieberichten.

Opiumsmokkelaar.

Aan boord van een in de haven liggend tankschip is door een douane-beambte een hoeveelheid opium groot ongeveer 750 gram van een chinees in beslag genomen.

Terzake het inbezit hebben van een hoeveelheid opium werd een chinees veroordeeld tot *f* 225.— boete of 3 maanden hechtenis.

Ter beschikking gesteld.

De 14-jarige M. die reeds meerdere malen had ingebroken en terzake diefstal reeds ettelijke keren met de politie in aanraking geweest, is bij vonnis van de Kantonrechter tot zijn 21e jaar ter beschikking gesteld van het Bestuur.

Poging tot doodslag.

Als verdacht van poging tot doodslag is in bewaring gesteld de 48-jarige L., die in de morgen van 3 Mei j.l. zijn schoonmoeder enige sneden in hals en borst heeft toegebracht. Levensgevaar is voor de vrouw niet aanwezig.

In het Huis van Bewaring werd ingesloten R.S. die terzake poging tot doodslag op zijn echtgenote en schoonzuster zich in politiebewaring bevond.

Zedenmisdrijven.

De verdachte G., die zich terzake het plegen van ontucht met zijn pleegdochter in politiebewaring bevond is thans in het Huis van Bewaring ingesloten.

Als verdacht van het plegen van ontucht met een achtjarig meisje is in bewaring gesteld de 44-jarige Venezolaan S.

Als verdacht van het plegen van ontuchtige handelingen met een meisje van 8 jaar is, behalve de reeds vermelde Venezolaan, nog in bewaring gesteld, de 55-jarige L.

Bedreiging.

Door een der scheepsofficieren van een tankschip werd aangifte gedaan van bedreiging door een chinees; tegen laatstgenoemde wordt proces-verbaal opgemaakt.

De echtgenote van zekere J. wonende op Charo, deed aangifte van bedreiging. Een onderzoek wordt terzake ingesteld.

Hazardspel.

In een perceel in de Bajonetstraat werd een inval gedaan op vermoeden, dat aldaar gelegenheid werd gegeven tot hazardspel. Tegen 23 deelnemers, die aldaar spelende werden aangetroffen, zal proces-verbaal terzake deelname aan hazardspel worden opgemaakt, terwijl tegen de bewoners van het perceel, het echtpaar D., proces-verbaal terzake het gelegenheid geven tot hazardspel wordt opgemaakt.

Verduistering.

Terzake verduistering van een bedrag aan geld is aangehouden en na verhoor en bekentenis weder op vrije voeten gesteld zekere E.

Mishandeling.

Aangifte werd gedaan van een geval van mishandeling.

Proces-verbaal werd opgemaakt tegen twee vrouwen die elkander hadden mishandeld.

Twee aangifte van mishandeling werden gedaan; in beide gevallen werd proces-verbaal ogemaakt.

Diefstal.

Aangifte werd gedaan door een chauffeur, dat uit zijn autobus, die hij onbeheerd had laten staan, een lap stof was ontvreemd. Een onderzoek wordt terzake ingesteld.

Aangifte werd gedaan van diefstal van een gouden ring. Een onderzoek wordt ingesteld.

Een plantagehouder uit het 2e District deed aangifte van diefstal van een ijzeren klem.

Ongevallen.

Op het voetbalterrein Mundo Nobo kwam een der spelers de 22-jarige M. zodanig in botsing met een andere speler, dat hij zijn knie ontwrichtte. Hij moest in het Hospitaal ter verpleging worden opgenomen.

Valsheid in geschrifte.

Terzake verdacht van het plegen van valsheid in geschrifte is aangehouden en na verhoor en bekentenis weder op vrije voeten gesteld de 20-jarige H. wonende alhier.

Gevaren van de weg.

In de Bredestraat O.B. werd de 19-jarige wielrijder A. aangereden door een particuliere auto. De wielrijder kreeg een niet ernstige wonde aan de linkerschouder terwijl zijn rijwiel gedeeltelijk werd vernield. Uit het Voorlopig onderzoek is gebleken, dat de wielrijder zeer waarschijnlijk zelf schuld heeft aan het ongeval.

Gevonden voorwerpen.

Op het Hoofdbureau van politie, Fort Amsterdam, zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

1 kinderarmbandje, 1 huissleutel, 3 portemonnaie's met inhoud, 3 gesloten brieven voorzien van ongestempelde postzegels. (Gevonden in een winkel aan het Brionplein).

De brieven zijn van onduidelijke adressen voorzien en kunnen daardoor niet ter verzending aan de Posterijen worden afgegeven.

Een sympathiek initiatief.

Mevr. Willemsen-Statius Muller heeft in **La Tribuna** een serie artikelen geschreven onder de titel **noblesse oblige.** Het doel dezer artikelen was om Curaçao op te wekken tot meer dankbaarheid voor Mr. L. B. Smith, den Amerikaan waaraan Curaçao te danken heeft, de brug, het electrisch licht, de waterleiding, de telefoon en de aanvoer van ijs.

Mevr. Willemsen heeft thans de grote voldoening, dat velen aan den Gouverneur een verzoekschrift hebben ingediend om een nieuwe straat de naam te geven van dezen ondernemenden man als erkentelijkheid en ook om zijn naam aan de vergetelheid te onttrekken.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletín Comercial" en „Curaçaose Volkskrant."

Ook Peru verkeerde in moeilijkheden omtrent het zilvergeld. Ter vervanging zijn bankbiljetten uitgegeven, wat met enige wanordelijkheden gepaard ging.

Wegens zware regenval hebben te Bahia in Brazilië grote overstromingen plaats gehad.

Een vliegmachine op weg van Los Angeles naar New York moest in de mist een noodlanding maken, waarbij 4 personen gedood en 7 gewond werden.

Tijdens een audientie aan Duitse pelgrims protesteerde de Paus tegen de behandeling van twee duizend katholieke jongens na hun terugkeer in Duitsland van een bedevaart naar Rome.

Tegenover 130 andere Duitse pelgrims sprak hij de hoop uit, dat hun bij de terugkeer in hun vaderland een betere behandeling ten deel zou vallen dan hun hun jeugdige voorgangers de vorige week.

De „Observatore Romane" publiceerde een bericht, dat 2000 Duitse katholieken als politieke verdachten behandeld en een tijdlang in een concentratiekamp vastgehouden waren.

De Paus feliciteerde Koning George van Engeland met zijn zilveren kroningsjubileum.

In Spanje vormde Lerroux een nieuw kabinet met 5 katholieke ministers en 4 radicalen. Gil Robles werd minister van oorlog.

Er werden te Ottawa onderhandelingen gevoerd om binnen een jaar een luchtdienst in te stellen tussen Canada en Ierland, met een uitreis die te New Foundland eindigt.

In Turkije heerste een hevige aardbeving. 600 personen werden gedood en 1400 gewond. 15 dorpen werden vernietigd.

Venizelos en Plastiras, de aanvoerders van de Griekse opstand zijn door de Krijgsraad ter dood veroordeeld. Beide veroordeelden zijn in het Buitenland.

Bij een autobotsing met het Kamerlid Reneitour, brak de Franse premier Flandin zijn linkerarm.

Volgens het nieuwsblad „Asaki" werden op een conferentie van de chefs van de staf plannen overwogen tot het uitbreiden van de Japanse militaire luchtmacht met 100%. Men wil hiertoe overgaan, omdat Japan slechts over 1000 gevechtsvliegtuigen beschikt, terwijl Rusland er 3000 heeft.

De jubileumfeesten zijn in grote plechtigheden heden ingezet.

Bij de St. Paulsdienst waren 40 familieleden van den Koning tegenwoordig er meer dan 50.000 notabelen.

50.000 personen hadden zich op 6 Mei voor het Buckinghampaleis verzameld. Duizenden brachten de nacht op straat door.

800 personen vielen flauw van de warmte.

Het bekende poolschip Fram, waarmee Nansen, Swerdrup en Amundsen hun pooltochten maakten, werd te Oslo opgelegd als monument.

Door het sneuvelen van Guiteras en de nederlaag zijner partijgenoten, schijnt in Cuba de rust weer te zullen terugkeren.

UIT NEDERLAND.

Naar verluidt zal de Nederlandse Scheepsbouw Mij een order krijgen tot het bouwen van een transportschip van 3560 ton voor rekening van de Russische regering.

De marechaussees zagen te Waalwijk een auto van de grens afkomend met grote snelheid passeren op 3 doorgeschoten banden. Nadat de wagen tot staan was gebracht bleek hij 500 k.g. gesmokkelde margarine te bevatten.

De Raad voor de Scheepvaart sprak haar oordeel uit in de zaak van de ondergang van het stoomschip „Orania".

De schuld lag volgens de Raad geheel bij het Portugese stoomschip „Loanda".

De S.D.A.P. en het N.V.V. zullen een manifest uitgeven inzake de bezuinigingsvoorstellen.

Het manifest richtte zich speciaal tegen voortzetten van de „noodlottige regeringspolitiek.

De „K-18 is Zaterdag 4 Mei op Durban aangekomen.

Naar wij vernemen zal de Koningin bij haar aanstaand bezoek aan Amsterdam het Van Heutz monument onthullen, terwijl Colijn een redevoering zal houden.

De Hollandse Beton Mij. maakte een winst van 529.654 gulden over het jaar 1934. De Shell Union boekte een verlies over het eerste kwartaal van dit jaar van 1.121.040 dollars.

Op het internationaal hockey-tournooit te Brussel behaalde Nederland een 2-0 overwinning over Frankrijk en verwierf daarmee een definitieve plaats in de demi-finale, waarin het vermoedelijk zal moeten uitkomen tegen Engeland of Spanje.

De wedstrijd België-Nederland zal niettegenstaande de voorafgaande geruchten toch worden uitgezonden zowel door de Phohi, als door de A.V.R.O. Van de opstelling is niets officiëels bekend. Wel werd van officiële zijde meegedeeld, dat 't Nederlands elftal zal worden samengesteld uit de volgende spelers: L. Halle, Mul, v. Diepenbeek, v. Caldenhoven, v. Run, B. Paauwe, Andriessen, v. Houtum, v. Heel, Wels, Drok, Lagendaal, Vrauwdeunt, Bakhuys, Smit, v. Gelder.

Op het Internationale Concours Hippique te Rome werd Luitenant Greter in het springconcours vierde zonder een enkele fout gemaakt te hebben.

H.M. de Koningin zond haar telegrafische gelukwensen met het regeringsjubileum van Koning George van Engeland.

Het jaarverslag van de PHOHI vermeldt een nadelig saldo met inbegrip van de afschrijvingen van *f* 121.000.

Het voorlopige programma van het bezoek van de Koningin en Prinses Juliana aan België luidt als volgt:

Aankomst 14 Mei om half een in het Paleis te Brussel. In de namiddag bezoek aan het Nederlandse Gezantschap, waar de leden van de ambassade voorgesteld zullen worden.

Op 15 Mei 's morgens zal een bezoek aan het Nederlandse paviljoen op de wereldtentoonstelling gebracht worden; de Prinses zal daarna het Belgische Koloniale paviljoen bezoeken. Voor de lunch wordt dan een autorit gemaakt.

Op de 16de worden 's morgens autoritten gemaakt en in de namiddag of avond heeft het vertrek naar Holland weer plaats.

Zoals reeds vermeld, zullen de beide Koninklijke Belgische kinderen deze zomer enige tijd te Noordwijk doorbrengen voor het beter aanleren van de Nederlandse taal en mede omdat in de Koninklijke familie een blijde gebeurtenis te verwachten is.

Prof. Veraart legt het voorzitterschap van de Katholiek Democratische Partij neer na de ondervonden teleurstellingen bij de Provinciale verkiezingen. Hij zal zich geheel uit de practische politiek terugtrekken.

Beaux gestes voor ons Curaçaose elftal.

We hebben deze week de Voorzitter en Secretaris van de C.V.B. gesproken, en deze laatste op een zeer smakelijke manier horen vertellen van de geweldige massa werk door het Bestuur van de C.V.B. gedaan om de tocht naar Suriname tot een mogelijkheid te maken.

Deze eerste tocht naar Suriname is een experiment, zo zeide ons de Secretaris. Na afloop van de tournée zal moeten blijken of zulk een wisselbekerwedstrijd ook verder mogelijk zijn zal.

Gezien het werk wat nu reeds door de C.V.B. gedaan is, vragen we ons af, of we altijd wel de geschikte mensen zullen hebben om zulk een moeilijke tocht te organiseren en — dit vooral niet te vergeten — te financiëren? En nog een zwaar gedeelte voor de organisators komt nog, de reis zelf.

Zullen we ook steeds mogen rekenen op de beaux gestes die hier voor ons Curaçaose elftal gedaan zijn?

De K.N.S.M. schonk 50% reductie in deze slechte tijden.

De C.P.I.M. gaf de spelers vrij met behoud van loon.

De Curaçaose Courant en de firma Nederhorst deden evenzo.

Ons Gouvernement had in deze het mooie voorbeeld gegeven.

Maar verdere verwachtingen dat dit schone voorbeeld nog door meerderen zou zijn nagevolgd, waren voor het bestuur van de C.V.B. erg teleurstellend geweest.

De Secretaris Mr. Desertine had in de persconferentie erover gesproken, maar we voelden, dat het wel wat desillusionerend voor hem geweest was, dat de pers deze stand van zaken niet aan het publiek had medegedeeld.

De La Cruz echter van Woensdag l.l. deed er wel melding van.

In 't bijzonder waren de kooplui hier teleurgesteld. Geen hunner voelde iets voor de beaux gestes van ons Bestuur en de bovengenoemde maatschappijen. Alleen voor de firma Bata, waarmee men nog in onderhandeling is, een uitzondering.

Wij ontvingen niet tijdig van onze correspondent, die op de persvergadering was een verslag. Wat we de vorige week plaatsten, was overgenomen uit andere bladen.

We willen hier nog eens onze bijzondere waardering uitspreken voor het geweldige werk, wat het bestuur van de C.V.B. reeds gepresteerd heeft, en hopen dat ze voor het verdere gedeelte volle medewerking, sympathie en steun moge hebben van allen die op enige wijze tot het welslagen kunnen meewerken.

Historia.

In dank ontvingen we het tweede nummer van dit interessante tijdschrift tijdschrift van de Uitgevers Kemmink & Zoon te Utrecht. De inhoud van dit mooie nummer bevat de volgende onderwerpen:

Wat honderd jaren vermogen.

De mislukte December-opstand van 1825 in Rusland.

De rol der Loire kasteelen in de Fransche Geschiedenis.

De Heldin van Gaëta.

Het laatste Beleg van Naarden.

V:or Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6¾.
In de week: H.H. Missen 6. 6. 6½ uur

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

Zondags:
HH. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdags van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
HH. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

Geschenk voor den Paus.

Namens de Cur. R. K. Volksbond zal Mgr. Verriet bij zijn bezoek aan Rome aan Z. H. den Paus aanbieden een album van alle kerken, scholen en gebouwen van de Missie van Curaçao.

Pastoor de Valk.

Met het ss. Baralt kwam Dinsdag hier pastoor de Valk van de Rincon op Bonaire. Heden vertrok hij weer met hetzelfde stoomschip.

Goede Reis.

Met het ss. Baralt vertrekt heden als kapelaan naar Bonaire Rev. Pater C. Heijnsbroek.

Goede Reis.

Maandag a.s. vertrekt voor dienstreis naar Nederland de Hr. van Nijmegen Schonegevel met familie.

Sta. Barbara.

Donderdag vertrokken met de Simon Bolivar op verlof de Hr. en Mevr. Faulkner van de directie der Phosfaat-Mij. Goede reis en prettige vacantie in Engeland.

Welkom.

Met het ss. Crijnssen kwam Dinsdag hier Dr. Dussenbroek en de Heer Dill met echtgenote. De Heer Dill is de nieuwe piloot voor de K.L.M.

Estafette rond het Waaigat.

Op 30 Mei 1935, (Hemelvaartsdag), te 5 uur n.m. zal voor de derde maal de estafette „ROND HET WAAIGAT" plaats hebben.

Hieraan kan worden deelgenomen door ploegen van 10 man, behorende tot een sportvereniging, voetbalclub, enz. Het is niet noodzakelijk, dat een deelnemende Vereniging is aangesloten bij de Curaçaose Athletiekbond.

De route is: beginpunt nabij voormalig Theatre Ideal, Concordiastraat, Concorplein, Scharloweg, Van Raderstraat, De Ruyterkade, Abraham de Veerstraat, eindpunt nabij Ideal. De afstand bedraagt in totaal ongeveer 2200 Meter, als volgt verdeeld: 300, 200, 200, 200, 200, 200, 200, 200, 200 en 300 Meter.

Eerste prijs: een grote zilveren wisselbeker, uitgeloofd door de C.B.L.O., welke beker driemaal achtereen of vijf maal in totaal moet worden gewonnen om in het bezit van de winnende Vereniging te komen. Voorts 10 kleine zilveren medailles voor de deelnemers van de winnende ploeg. Tweede prijs: een grote zilveren medaille. Derde prijs: een grote bronzen medaille.

In 1933 en 1934 heeft R.C.C. de overwinningen behaald. In laatstgenoemd jaar hebben slechts 4 Verenigingen aan deze fraaie wedstrijd deelgenomen. Dit jaar zal de deelname ongetwijfeld veel groter zijn.

Uiterlijk 25 Mei 1935, 12 uur middag, wordt opgave tot deelname ingewacht bij den Voorzitter van de Technische Commissie van de C.A.B., de Heer H. Meersma, Plantersrust 6. Clubtenue of uniform sportenue is vereist. Deelnemers moeten uiterlijk 4.30 n.m. aanwezig zijn bij het voormalig Thetre Ideal.

Curaçaose Athletiekbond.

Enige maanden geleden is de Curacaose Athletiekbond opgericht. De bedoeling van deze Bond is de regeling op zich te nemen van alles wat betrekking heeft op de athletiek in het gebiedsdeel Curaçao. Vanzelfsprekend is de Bond aangesloten bij het algemeen leidend lichaam op sportgebied, de Curaçaose bond voor lichamelijke Opvoeding.

Door het voorlopig Bestuur van de C.A.B. werden Statuten en Huishoudelijk Reglement ontworpen en door de Algemene Vergadering van de C.A.B. goedgekeurd. Goedkeuring van de Statuten door Z.E. den Gouverneur werd mede reeds verkregen.

Inmiddels is door de Algemene Vergadering een definitief Bestuur gekozen, bestaande uit de navolgende Heren:

Dr. H.J.H. van Lienden Voorzitter, Hr. P.R. Küp Vice Voorzitter, Hr. J.P.M. van Heeswijk Secretaris, Hr.Schlahmilch 2e Secretaris, Hr. P.C. Gorsira Penningmeester, H. Meersma Voorz., F.A. Vromans Lid, H.N. Thesingh Lid, E.R. Goilo, (Technisch Commissie)

Aanvankelijk hebben zich 10 Verenigingen bij de C.A.B. aangesloten. Een daarvan is onlangs ontbonden, zodat thans nog 9 Verenigingen lid zijn.

Het aantal personen, dat zich aangemeld heeft om daadwerkelijk de athletiek te beoefenen overschrijdt reeds belangrijk het getal 100. Behalve de estafette „Rond het Waaigat", welke op Hemelvaartsdag a.s. zal worden gehouden, zullen binnenkort athletiekwedstrijden worden uitgeschreven.

Door het Bestuur van de C.A.B. is een trainer aangesteld, onder wiens leiding de athleten zich voor de verschillende nummers der athletiek kunnen bekwamen. De gemeenschappelijke oefeningen van de beoefenaars der athletiek vinden plaats elke Maandag van 4 tot 6 uur op het Sportterrein van Asiento te Rio Canario. De trainer is alsdan op het terrein aanwezig.

Deelnemers aan deze oefeningen moeten lid zijn van een bij de C.A.B. aangesloten Vereniging.

Wij steunen gaarne het streven van het Bestuur van de C.A.B. om de beoefening van de athletiek te bevorderen.

Ieder der bovengenoemde Heren is gaarne bereid desgewenst nadere inlichtingen te verstrekken.

Na drie eeuwen.

Onder deze titel schrijft El Obsevador van Aruba:

Wij sluiten ons graag aan bij de vele belangstellenden die ter gelegenheid der herdenking van het 300 jarige bestaan der Ned. Herv. Kerk op Curaçao op 24 April l.l. hunne gelukwensen hebben aangeboden aan Kerk en Gemeente van Curaçao, maar doen dit inzonderheid aan de Commissie die dit feit zo erg ter harte nam, en een Protestantse Vereniging in het leven bracht, welke ten doel heeft in de eerste plaats de liefde der Gemeente voor haar Kerk aan te wakkeren en tweedens te streven tot heil van het onverzorgde gedeelte, met name, de armen en behoeftigen onder die Gemeente.

Aan de geachte Commissie ONS ERE-SALUUT!!

Dus, na 300 jaar pas komt er wat beweging onder de Curaçaose Protestanten! Dat eerder hieraan niet gedacht werd, zou de schuld niet aan de Gemeente liggen, maar in hoofdzaak aan de Herders der Gemeente.

Hoe zo?

Het is oud nieuws, dat onze vroegere geloofshelden tijdens hunnen eerste nederzetting op deze eilanden niet duldden dat hun slaven van hetzelfde geloof zouden delen als zij, en vandaar de ontstane verlatenheid. Zij handelden NIET in de geest van Christus, door ook hun slaven vrij te laten drinken uit de levensbron om niet, neen aan die bron mochten zij alleen komen, tot schade en schande van de Prot. Kerk.

Bij de gelegenheid dezer hedenking werd Ds. Eldermans geridderd.

Men vergeve ons deze opmerkng: Zeker niet omdat de Gemeente onder leiding van dezen Herder aanmerkelijk vooruit is gegaan, want dan zou trouwens niet nodig zijn geweest, THANS een vereniging in het leven te roepen om te doen wat allang gedaan had moeten worden in de goede richting, al is de vereniging ook op particulier initiatief opgericht.

Onwillekeurig rijst bij ons de vraag: zou deze beweging soms een vlaag zijn van de feestgeestdrift, of zou er ernst bij zijn? De tijd zal ons hierop het juiste antwoord geven.

Men verschone ons onze openhartigheid.

Kerkbezoek op Emmastad.

In de Beurs- en Nieuwsberichten lezen we van een vergadering van de Protestants gemeente op Emmastad.

Ook werd o.a. besproken een nieuw kerkgebouw.

Het verslag zegt daaromtrent:

Bij de bespreking van eventuele plannen tot kerkbouw werd wel de wenselijkheid daartoe uitgesproken, maar ook het bezwaar dat daartegen zou rijzen vanwege het te geringe kerkbezoek. Algemeen was men van oordeel, dat de Protestanten te Emmastad, de goeden niet te na gesproken, de voorrechten van het kerkelijk leven, dat zijn hoogtepunt vindt in de godsdienstoefeningen, niet genoegzaam op prijs weten te stellen. Afgezien van het feit, dat slechts een voldoende belangstelling voorwaarde kan zijn voor een eventuele kerkbouw, waarvan de kosten anders niet gerechtvaardigd zouden zijn, achtte men het bevorderen van het kerkbezoek van het grootste gewicht. Verschillende middelen werden door de aanwezigen aan de hand gedaan en besproken. Voorstellen werden gedaan om jeugddiensten te houden, die in Holland en elders zoveel opgang maken en waarvan niet alleen door mensen van beneden de 30 jaar, maar ook door ouderen zoveel gebruik wordt gemaakt. Avonddiensten worden aanbevolen en ook weekdiensten zoals te Londen plaats hebben bij de Hollandse Gemeente aldaar.

Ook werd de wenselijkheid geopperd om wekelijks een kerkblaadje uit te geven, waarin nevens een stichtelijk gedeelte allerlei kerkelijke mededelingen en berichten zouden voorkomen, ten einde de herinnering aan de kerk levendig te houden. De Voorzitter zegde gaarne toe deze voorstellen bij het Bestuur aanhangig te maken.

Pensioenfonds.

Het Voorlopig Verslag over de Verordening houdende oprichting van een Pensioenfonds voor de Curaçaose burgerlijke landsdienaren, de onderwijzers bij het bijzonder onderwijs en hunne weduwen en wezen, deelt het volgende mede:

De afdelingen konden zich algemeen verenigen met de strekking van dit ontwerp.

Zij zouden het echter zeer waarderen, indien het Bestuur nadere inlichtingen zou kunnen verschaffen omtrent de vorm en de kosten van het beheer van het fonds, met name of dit apart gehouden zal worden of in de Pensioenfondsen voor de Koloniale Landsdienaren en Locale ambtenaren te 's Gravenhage zal worden opgenomen, en omtrent de wijze van beleggen der kapitalen van het fonds. In verband met dit laatste werd al dadelijk door enkele leden opgemerkt, dat het hun met het oog op de onzekere tijden en de daarmede in verband staande onvaste waarde van effecten, gewenst voorkomt om de belegging zoveel mogelijk in onroerende goederen te doen plaats hebben.

Verder werd voorgesteld om art. 1 te doen aanvangen met de woorden: „te rekenen van af 1 Januari 1937.".

Het kwam enkele leden wenselijk voor, om de mogelijkheid open te laten, dat het fonds te eniger tijd op Curaçao zelf beheerd wordt. Immers zullen de meerdere werkgelegenheid, welke dat beheer met zich brengt, en de grote mogelijkheid, welke dan zal ontstaan, om wat meer kapitaal op Curaçao op de markt te brengen, dit gewest dan ten goede komen.

Andere leden merkten daartegenover op, dat zij vrezen, dat dan de kosten van het beheer onevenredig aan de voordelen zullen stijgen.

Sanatorium Groot-Kwartier.

Maandag middag had de eenvoudige plechtigheid plaats van de eerste steenlegging voor de kapel van het nieuwe krankzinnigengesticht. De rector-administrateur Pastoor van Rooy verrichtte de plechtigheid en sprak daarna een kort woord vooral tot de Zusters, waarvan er enkelen aanwezig waren. Ook merkten we nog op Pastoor Bartel van Groot-Kwartier en enkele paters. Verder de Heren Nederhorst, Smit, en de geneeskundige Staf van het gesticht met Dr. van Lienden. Deze middag was ook de meiboom geplant op de eerste spant van een der gebouwen. Dr. van Lienden sprak onder deze vlag een kort woord van gelukwens met deze eerste resultaten van de bouw. Deze Nederlandse vlag echter bracht Sprekers gedachten vanzelf naar Nederland, dat hier van Curaçao een gebiedsdeel maakt Neerlands roem waardig. Ook spr. wil in het tot stand brengen van het nieuwe gesticht, Neerlands roem hoog houden, in samenwerking met de Zusters. Voor deze samenwerking wilde Dr. van Lienden hier openlijk zijn waardering brengen, maar vooral ook zijn bijzondere dank en sloot met de wens, dat deze steeds zo mogen blijven.

Een bezichtiging van het reeds tot stand gekomen werk, gaf reeds een indruk welke een prachtinstelling deze nieuwe inrichting worden zal. Ruim en riant op een terrein waar zeker voor de mannelijke patienten de werktherapie kan bevorderd worden. Onze beste wensen voor de verdere afbouw aan aannemers en Directie.

Koloniale Raad.

Gisterenavond had de laatste grote vergadering plaats van dit zittingsjaar. In ons blad van de volgende week zullen wij het verslag van deze zitting geven, waarin het volgende behandeld is.

1. Ingekomen stukken.
2. Verordening houdende vaststelling van het slot der rekening van de uitgaven en ontvangsten voor Curaçao over het dienstjaar 1932. (1934-1935-42.)
3. Ontwerp-verordening tot vereenvoudiging van de bepalingen betreffende de vaststelling van krachtens het Eerste Boek van het Burgerlijk Wetboek verschuldigde uitkeringen tot onderhoud en de tenuitvoerlegging, wijziging en intrekking van vonnissen, beschikkingen en regelingen tussen partijen ter zake van zodanige uitkeringen (1934-1935-43).
4. Ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van de 1ste November 1932 (P.B. no. 107) tot heffing van een bijzonder invoerrecht op tijdelijke benzine. (1934-1935-44).
5. Ontwerp-verordening waarbij voorlopig wordt vastgesteld de Curaçaose begroting voor het dienstjaar 1936. (1934-1935-40).
6. Ontwerp-verordening tot wijziging van de „Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928" (P.B. 1928 no. 77). (1934-193-46).

K.L.M.-Nieuws.

De zo juist uit Europa van verlof teruggekeerde gezaghebber van Aruba, de heer Wagemaker, heeft zich Zaterdag j.l. als gast van de K.L.M. per Snip" van Curaçao naar zijn standplaats begeven. Op het vliegveld bij Oranjestad was een grote schare vrienden, kennissen en belangstellenden te zamen gekomen om den heer Wagemaker te begroeten, o.a. de wdn. gezaghebber, de heer Perret Gentil, de bestuursambtenaren van het eiland, de directeuren der Olie Maatschappijen, de consul van Venezuela en vele anderen. De heer Wagemaker was opgetogen over zijn eerste reis per K.L.M in West-Indië.

Bij de K.L.M. is bericht ontvangen dat het voor West-Indië bestemd vliegtuig „Oehoe" niet per s.s. „Barneveld", zoals eerst gemeld, doch per s.s. „Boskoop", dat 10 Juli hier wordt verwacht, naar Curaçao zal worden verscheept.

Sport: Curaçao—Suriname.

Bij de voetbalploeg, die Curaçao in Suriname moet vertegenwoordigen is Rondijk alsnog vervangen door H. Leers. Verder gaat ook nog mee als links binnen De Castro bijgenaamd Zeppelin. Het elftal zal voor elke wedstrijd door de leiders worden vastgesteld. Wij wensen onze jongens veel succes!

Haci bo ciegoe.

In een prettig, eenvoudig formaat heeft Arturo E. Leito de roman uitgegeven die door hem in verschillende nummers van La Cruz als feuilleton geschreven is.

Het boekje is in alle winkels van de Cooperatieve Ver. verkrijgbaar voor de prijs van ƒ 1.— We wensen het boekje een ruime verspreiding.

Athletiekoefeningen.

Voor belangstellenden in de Athletieksport vestigen wij er de aandacht op, dat iedere Maandagavond van 4-6 er gemeenschappelijke oefeningen zijn op het sporterrein Asiento.

De toegang tot dit terrein is tijdens de oefening vrij.

De „Johan Maurits" naar Suriname.

Maandag vertrekt ons flotieljevaartuig de „Joh. Maurits van Nassau" voor een reis naar Suriname.

Vaarwel en behouden terugkomst.

Een droeve last.

Vrijdagmiddag van de vorige week kwam de C.S.M. tanker „LUCRECIA" binnen met een droeve last.

Een van de leden der bemanning Pedro Antonio Diaz, was tijdens de overtocht van Maracaibo naar Curaçao, vermoedelijk tengevolge van een hartverlamming, overleden.

De begrafenis vond plaats op het R.K. Kerkhof rechtstreeks vanaf het schip.

Beurs & N. ber.

Film van het Eucharistisch Congres in Buenos Aires.

Woensdag Donderdag en Vrijdag a.s. 's avonds 8 uur zal in het Theater Brion vertoond worden de film van het Eucharistisch congres te Buenos Aires. Deze is met muziek en gecommentarieerd door Mgr. Dionisio R. Napal.

Toegangsprijs is ƒ 1.50.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Geachte Heer Redacteur,

In uw veelgelezen blad komt een veelgelezen advertentie voor van Haantjesbier, dat, afgaande op de tekst van die advertenties, in de meest hopeloze gevallen nog een goed humeur verschaft.

Om er nu maar eerlijk voor uit te komen: de tegenwoordige critieke wereldtoestand heeft ook op mijn overigens dragelijk humeur een niet te ontkennen nadelige invloed.

Daarom wilde ik mezelf wat opkikkeren met bovengenoemd veel geadverteerd bier en zond een jongen uit om enkele flesjes te gaan halen. Ik wachtte een half uur, een uur, anderhalf uur en eindelijk kwam de jongen geheel ontmoedigd en zeer vermoeid terug met de mededeling dat hij nergens geslaagd was, maar tenslotte vernomen had dat het te krijgen was in Recreeationpark. Ik stuurde een andere, nog niets kwaads vermoedende jongen er op af, maar deze kwam terug met het ontmoedigend bericht dat Recreationpark gesloten was. Ik slaakte een wanhoopskreet, maar leefde in gespannen verwachting naar de volgende morgen. Toen de zon opnieuw was opgegaan, stuurde ik nog eens de zelfde jongen, die na tien minuten alweer terug was met het verbluffende bericht, dat ze daar geen Haantjesbier kenden, dat het waarschijnlijk een heel oud merk was dat niet meer bestaat. Ik uitte een lelijk woord, dat ik hier in uw geacht blad niet herhalen zal en begon langzamerhand te geloven dat er nu eenmaal geschreven staat, dat ik geen Haantjesbier drinken mag.

Maar alle goede dingen in drieën en nogmaals moest de zelfde jongen er aan geloven, die niet meer wilde of ik moest hem eerst een kwartje fooi geven. (Geef hem eens ongelijk?). Hij is op Otrabanda (daar woon ik) in zeven drankzaken en café's geweest, is toen — uit angst dat ik hem vermoorden zou, als hij weer met lege handen terug kwam — de brug overgegaan en heeft ten slotte in de Punda drie flesjes voor me weten te bemachtigen. Dolblij, sloeg ik direct een onnavolgbare kuitenflikker en informeerde razend nieuwsgierig waar hij geslaagd was. En of u het gelooft of niet, mijnheer de Redacteur, maar de driedubbele eendvogel was het vergeten hoe die winkel heette!!!!

Het is of er hogere machten mee gemoeid zijn, maar nu weet ik nog niet waar ik uw veelgelezen Haantjesbier verkrijgen kan! U zult de mensheid een dienst bewijzen als u ons kon mededelen tot wie we ons moeten wenden om dat weerlichtse Haantjesbier te bemachtigen.

U, geachte heer Redacteur dankend voor de verleende plaatsruimte, teken ik hoogachtend,

Een dorstige ziel.

Steunt het Apostolaat Ter Zee.

VERGELIJKENDE STATEN.

van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³
April 1935	418	2.571.243
„ 1934	407	2.444.561
Jan. t/m April 1935	1.612	10.121.794
Jan. t/m „ 1934	1.636	10.467 507

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³
April 1935	121	11.123
„ 1934	103	9.191
Jan. t/m April 1935	487	49.121
Jan. t/m „ 1934	393	32.009

Regenval in het tweede district over de maand April 1935.

Rust	nihil
Klein Kwartier	nihil
Santa Rosa	nihil
Scherpenheuvel	nihil
Zuurzak	nihil
Montagne	3 m.m.
Groot St. Joris	nihil
New Port	nihil
Santa Maria	nihil
Blauw	nihil
Hato	nihil

Regenval in de maand April 1935 in het derde district.

Dokterstuin	16,5 m.M.
Kleine Berg	2,3 „
Westpunt	—
Soto	11,4 „
Barber	6,5 „
St. Willebrordus	—

Zeilvaart over de maand April 1935.

Binnengekomen van:

Aruba	33
Bonaire	35
Higuerote	2
La Guayra	5
La Vela de Coro	4
Las Piedras	1
Ponce P.R.	1
Pto. Cabello	15
Rio Hacha	3
San Juan P.R.	1
Tucacas	18
Zee	3
Totaal	121

Vertrokken naar:

Aruba	31
Bonaire	32
Jacmel	1
La Guayra	18
La Vela de Coro	14
Manzanilla de Cuba	1
Ponce P.R.	2
Pto. Cabello	8
Pto. Sucre	1
Rio Hacha	1
Slagbaai Bonaire	2
Totaal	111

Mijn Ziele-Zonnestraal.

Zo stralend als de zonne gloeit...
Zo schone als de roze bloeit...
Zo klare als de hemel blauwt...
Zo parelend als de grashalm dauwt...
Zo trillend als het vogelenlied...
Zo murmelend als het beekje vliedt...
Zo ritselend als de bomenblaân...
Zo ruisend als het golvend graan...
Zo fluisterend als een zomernacht...
Zo lieflijk als een kindje lacht...
Zo stralend, schone altemaal
Zijt gij, mijn ziele-zonnestraal!

Bekendmaking.

Hierbij brengt ondergeteekende ter kennis van het publiek, dat hij voortaan alleen in de morgenuren te spreken zal zijn.

Willemstad, 8 Mei 1995.

De Inspecteur der Belastingen.

De wereldtentoonstelling in Brussel.

Vorige week is de wereldtentoonstelling van Brussel geopend. Het terrein der expositie ligt in Brussel's noordwestelijk deel, waar een jaar geleden nog louter schuttingen, moerassen, lelijke tuintjes en voorstadsgraslanden te zien waren. We spreken hier natuurlijk uitsluitend van het stuk grond, waar het tentoonstellingsgebouw is verrezen.

3500 arbeiders hebben de lap barre vlakte in een behoorlijk bouwterrein herschapen. Het stijgt over een afstand van 1 kilometer thans regelmatig en op de hoogst gelegen plek komen de centrale gebouwen. Dit geweldige complex bestaat uit verscheidene hallen, waarvan de voornaamste sommige lezers, wat uiterlijk betreft, bekend moet zijn van de Belgische postzegels. Deze hoofdhal beslaat een oppervlakte van 14.000 M^2. Uit een oogpunt van architectuur is hij bijzonder interessant, omdat hij steunt op bogen van gewapend beton, die een spanwijdte van 34 meter hebben en 87 meter hoog zijn. Aan beide kanten van het hoofdpaleis strekken zich de hallen uit met een grondvlak van 10.000 M^2. Daarbij komt een feestzaal van 5500 M^2, een even grote zaal voor oude kunst, een administratiegebouw en een groot plein, dat door de bovengenoemde zalen en hallen wordt omringd.

België, de gastheer, wil in het hoofdgebouw een overzicht geven van die gebieden der moderne wereld, waarin de economische activiteit tot uiting komt: het verkeer, de electriciteit, het radiowezen en de kolonisatie.

Zo wordt de hoofdhal in een modern station herschapen, waar men via verschillende perrons tot de afzonderlijke hallen kan doordringen. Alles wat met reizen verband houdt, wordt hier tentoongesteld: wagon, locomotief, post, telefoon, hotelbedrijf en statistiek. Het honderdjarig jubileum van de ijzerenspoorweg op het continent, die in 1835 tussen Brussel en Mechelen werd aangelegd, geeft gelegenheid tot vergelijkingen van historische aard.

De verdere Belgische afdelingen, die gas, automobielnijverheid, voeding, leerwaren, textiel, chemische industrie en kunstnijverheid zullen omvatten worden in twaalf aparte paviljoens ondergebracht.

Naast de nationale deelneming kan België op een grote internationale belangstelling bogen. Vijf en twintig staten hebben ingeschreven. We laten ze hier in volgorde van registratie volgen: Frankrijk met Marokko, Algiers en Tunis; Italië; Letland; Tsjecho-Slowakije; Luxemburg; Egypte; Duitsland; Nederland en koloniën; Groot-Brittannië en koloniën; Noorwegen; Zweden; Roemenië; Brazilië; Polen; Denemarken; Chili; Oostenrijk; Palestina; San Marino; Portugal; Finland; Joego-Slavië; Zwitserland; Hongarije; Turkije; Bulgarije.

Met instemming van de tentoonstellingscommissie hebben al deze staten hun eigen gebouwen opgericht, zodat men met recht mag beweren, dat deze wereldtentoonstelling de uitgebreidste zal worden sinds 1900. De deelneming van het buitenland is evenwel niet langs een leien dakje tot stand gekomen. Begrijpelijkerwijze heerste aanvankelijk de grootste terughouding. De toezegging van Duitsland heeft daarop het ijs gebroken. Eerst daarna waren ons land en Engeland tot medewerking bereid. Duitsland heeft zich aan een prachtig stuk grond met een oppervlakte van 15.000 M.2 verzekerd; naar verluidt zou het intussen wegens deviezenmoeilijkheden van zijn plaats afstand hebben gedaan.

Het ligt voor de hand, dat verschillende de internationale congressen dit jaar in Brussel gehouden worden. Ook de sport zal een belangrijke rol spelen. Het Heyselstadion, dat 75.000 zitplaatsen heeft en dicht bij de tentoonstellingsterreinen ligt, zal ongetwijfeld goede diensten bewijzen.

Brussel hoopt lering te trekken uit hetgeen in 1930 in Antwerpen gebeurd is. Daar was toentertijd een arkade gebouwd, die gekenmerkt werd door architectonische schoonheid. De kosten er van bedroegen drie en een half millioen Belgische franken; en toen het bouwwerk werd afgebroken, had het materiaal nog de waarde van 400.000 Belgische francs. Met een bedrag van acht millioen francs had dit gebouw, dat het stadsbeeld zeer verfraaide van duurzaam materiaal vervaardigd kunnen worden.

Met financiële hulp van het Brusselse gemeentebestuur zullen de grote, te Brussel op te richten hallen, van zodanige bouwstof geconstrueerd worden, dat zij behouden kunnen blijven.

Men raamt de kosten van de expositie de deelneming door de gemeente incluis, op 200 millioen Belgische franken. De inkomsten hoopt men uit drie bronnen te putten: een loterij, de huren van de standhouders en de entréegelden der bezoekers.

De Franse zeereus „Normandie".

De „Normandie", de trots van Frankrijk en tot dusver het grootste schip ter wereld, zal, zoals bekend, de 29e Mei de eerste officiële reis naar New York ondernemen. Met een snelheid van 30 knopen, de grootste snelheid ooit door een passagiersschip benaderd, zal dit geweldige schip, met zijn 75000 ton inhoud, en waaraan 2 jaar lang 6179 mensen gewerkt hebben, in de morgen van 3 Juni te New-York aankomen, want voor de overtocht van de Atlantische Oceaan zijn slechts vier dagen nodig. Voorbereidingen worden reeds getroffen om het drijvend hotel een feestelijke ontvangst te bereiden.

Zelfs aparte aanlegsteigers zijn gebouwd om de „Normandie" en haar toekomstige concurrent de „Queen Mary", die momenteel nog op de helling ligt, 't aanleggen mogelijk te maken.

Maar ook de Engelse „Queen Mary" die een snelheid van twee knopen meer zal kunnen ontwikkelen en een geduchte concurrent van de „Normandie" zal zijn, nadert met rasse schreden haar voltooiing.

Voorlopig evenwel is de „Normandie" koningin der zee. Van de boeg tot het achterschip meet zij 309 meter, de afstand tussen de masten bedraagt 148.5 meter, haar schoorsteenuiteinden liggen 43.5 meter boven de zeespiegel, het anker weegt 17 ton, de ankerketting 150 ton, elk der 4 bronzen schroeven bezit een gewicht van 23 ton, het 1.20 meter dikke en 16 meter hoge roer weegt 138 ton.

Reeds gedurende zeven maanden controleren kapitein René Pugnet, die eertijds op de commandobrug van de „Paris" stond en de chef-steward Henri Villar, de vroegere president-commissaris van de „Ile de France", de installatie van het geweldige schip.

De kapel van het schip, toegewijd aan de H. Anna, de Night Club, het theater met zijn 400 zitplaatsen, het verwarmde zwembassin en het zonnige strand, zijn gereed. Eveneens de enorme keuken. Hierin zullen 187 koks en 18 bakkers hun culinair ambt uitoefenen.

De wijnkelder is ook reeds klaar gekomen en van traditionele spinwebben voorzien.

Zodra de „Normandië" van haar proeftocht terugkeert, zullen 60 wijstewards de alcoholische dranken aan boord brengen, nodig om de passagiers in een goed humeur te houden. Tegelijkertijd zullen ook de provisiekasten worden gevuld met voorraden, welke in grootte overeenstemmen met de afmetingen van het schip.

Voor haar eerste Amerikavaart zal de „Normandie" niet minder dan 7000 kippen en eenden, 70.000 eieren, 32.000 pond biefstuk, 7.000 flessen wijn en 80 tonnen ijs meevoeren, om niet eens te spreken van het overige proviand.

In de bufetten zullen 57.600 drinkglazen, 28.000 koppen en schotels en 56.000 borden staan opgestapeld, meer dan in het grootste hotel van de wereld ooit werd gebruikt. Het schip gelijkt een drijvende metropool.

Bij de proeftocht in zoals vanzelf spreekt, het veiligheidssysteem van het schip, dat, met het oog op de talrijke catastrophen van de laatste tijd, aller modernst en secuur is uitgevoerd, nauwkeurig gecontroleerd.

In elk der vuurvrije cabines bevindt zich een waterhydrant en een „branddetector" welke elke ongewone temperatuursstijging automatisch op de commandobrug meldt.

Slechts dunne platen hout bedekken de stalen wanden en ook deze platen zijn op haar beurt met een vuurvrije verfsoort geschilderd. Asbestplaten isoleren verder alle vertrekken.

Mocht echter ondanks al deze voorzorgsmaatregelen toch een ongeluk gebeuren, dan zijn twee grote motorboten, elk met twee masten, voorhanden om de onzinkbare reddingsoten met haar kostbare inhoud aan mensenlevens op sleeptouw te nemen.

Een schoon lichaam kan aan een ziel geen schoonheid verlenen; maar een schone ziel kan wel schoonheid geven aan een nederig lichaam.

Een zacht woord blust de toorn, evenals het water het vuur.

Evenals de zon klaarte geeft aan de dag, zo brengt het lijden ook klaarte in het verstand. De beproefde mensen, die het meest geleden hebben, zijn veelal het verstandigste.

De man met een vaste wil vormt de wereld voor zichzelf.

Geven wij ons over aan de beschikking van God. De mensen vermogen niets. Als alles verloren schijnt, is soms alles gewonnen.

De roeping der vrouw ligt niet buiten haar woning,
Maar binnen, dáár weeft zij het purperen lint,
De gordel van liefde en geven, en trouwe,
Die harten en zielen in éénheid verbindt.

Agentschap Aruba.

Amigoe di Curaçao.

Losse nummers verkrijgbaar a 15 ct. op den dag dat de Amigoe in Curaçao verschijnt: bij het Zeemanshuis San Nicolaas, Secret. Chr. Bavelaar Postbox 38, Pan. Am., Em. de Cuba, Aruba.

Ook abonnementen worden aangenomen aan deze adressen.

Waarschuwing.

De Ontvanger op het eiland Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens inkomsten belasting over **1934-35**, dat het vier vierde gedeelte van genoemde belasting invorderbaar is geworden op den **30n APRIL 1935** en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen, **vóór den 15n JULI 1935**.

Bij nalatigheid zal het verschuldigd bedrag met 5% wegens vervolgingskosten worden verhoogd.

Curaçao, den 4den MEI 1935.
De Ontvanger voornoemd,
MUSSENDEN.

2-1

Bijblad van de „AMIGOE DI CURAÇAO" van 11 MEI. 1935.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

5 Mei 1935.

A-klasse: M.S.V.—R.C.C. 1—3
AJAX—HERCULES 0—1
B-klasse: VOLHARDING II—ATLETICO 1—0
BISMARCK II—JONG HOLL. II 0—0

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 5/5 — '35.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
AJAX	3	0	1	2	0	6	1
ASIENTO	2	0	0	2	1	8	0
BISMARCK	2	1	0	1	5	4	2
HERCULES	3	2	0	1	2	3	4
H.V.V.	1	0	1	0	0	0	1
JONG HOLLAND	3	3	0	0	11	1	6
M.S.V.	4	1	0	3	7	9	2
R.C.C.	2	2	0	0	4	1	4
TRAPPERS	3	2	0	1	6	1	4
TRANSVAAL	2	0	0	2	1	6	0
VOLHARDING	3	2	0	1	5	2	4
B-klasse:							
AJAX II	2	0	0	2	1	5	0
ASIENTO II	1	0	0	1	0	1	0
ATLETICO	3	1	0	2	2	3	2
BISMARCK II	1	0	1	0	0	0	1
HERCULES II	2	1	0	1	2	4	2
JONG HOLLAND II	2	1	1	0	4	0	3
JONG HOLLAND II	1	1	0	0	4	0	2
M.S.V. II	2	1	0	1	2	5	2
R.C.C. II	2	1	1	0	5	2	3
TRAPPERS II	1	0	1	0	2	2	1
TRANSVAAL II	2	1	0	1	3	1	2
SCHERPENHEUVEL	0	0	0	0	0	0	0
VOLHARDING II	2	2	0	0	2	0	4

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 12 Mei.

Met het oog van het vertrek van onze spelers naar Suriname op Zondag, 12 Mei, zullen er op die datum geen wedstrijden plaats vinden.

Zondag, 19 Mei.

MUNDO NOBO:
A-klasso: H.V.V.—VOLHARDING
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse BISMARCK II-HERCULES II
Aanvang: 3.15 precies
GASPARITO:
B-klasse: J. HOLL. II- TRAPPERS II
Aanvang: 4.30 precies

RIO CANARIO:
A-klasse: ASIENTO—AJAX
Aanvang: 4.30 precies
SCHERPENHEUVEL:
B-klasse: TRANSV. II-SCHERPENH.
Aanvang: 4.30 precies
De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om **3.45 n.m. van het Wilhelminaplein.**

Zondag, 26 Mei.

MUNDO NOBO:
A-klasse: AJAX—VOLHARDING
Aanvang: 4.30 precies.
B-klasse: R.C.C. II—ATLETICO
Aanvang: 3.15 precies.

GASPARITO:
B-klasse: TRAPPERS 2-TRANSV. 2
Aanvang: 4.30 precies.
B-klasse: BISMARCK 2-HERULES 2
Aanvang: 3.15 precies

SCHERPENHEUVEL:
B-klasse: J. HOLL. 2-SCHERPENH.
Aanvang: 4.30 precies.

De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om 3.45 n.m. van het Wilhelminaplein.

Zondag, 2 Juni.

MUNDO NOBO:
A-klasse: ASIENTO—M.S.V.
Aanvang: 4.30 precies

B-klasse: AJAX 2—ATLETICO
Aanvang: 3.15 precies

DE HOOP:
B-klasse: R.C.C. II-TRANSVAAL II
Aanvang: 4.30 precies.
SCHERPENHEUVEL:
B-klasse: TRAPPERS 2-SCHERPENH.
Aanvang: 4.30 precies

Zondag, 9 Juni.

MUNDO NOBO:
A-klasse: BISMARCK—HERCULES
Aanvang: 4.30 precies

B-klasse: ASIENTO 2—M.S.V. 2
Aanvang: 3.15 precies

DE HOOP:
A-klasse: H.V.V.—TRANSVAAL
Aanvang: 4.30 precies

GASPARITO:
A-klasse: J. HOLLAND — TRAPPERS
Aanvang: 4.30 precies.

IN- EN AFSCHRIJVING Werkende Leden van 29 April t/m 6 Mei 1935.
INGESCHREVEN:
„ASIENTO" J. LEMAIR, Emmastad, per 30-4-1935.
„ASIENTO" C. den BOEF, Emmastad, per 2-5-1935.
„R.C.C." J. M. SCHOTBORGH, Charo 372 per 2-5-1935.

SCHEIDSRECHTERCOMMISSIE:
MAANDAG, 13 Mei 1935, scheidsrechtersvergadering in het R. K. Zeemanshuis, Klipstraat 51, Otrabanda. Aanvang: 8 uur 's avonds. Opkomst van alle scheidsrechters **dringend** gewenst.

Aangenomen als scheidsrechter de heer **W. HAGENDIJK,** Klipstraat 54.

ELFTALOPGAVEN:
De elftal-opgaven voor Juni 1935 moeten in het bezit zijn van den **2den Secretaris, uiterlijk op 27 Mei.**

Aan aangesloten verenigingen wordt verzocht stukken betreffende de Competitie van 12 Mei tot 3 Juni te doen bezorgen bij den 2den Secretaris, den heer W. A. ROERHORST.

Gedurende afwezigheid van den heer Weber zal de functie van Penningmeester van de C.V.B. waargenomen worden door den heer W. A. ROERHORST, Ninaberstraat No. 21.

Het Bestuur.

SPORT IN NEDERLAND.

VOETBAL.

Morgen 12 Mei, heeft te Brussel de officiële interland-wedstrijd België—Nederland plaats. Op 31 Maart won Nederland geflatteerd met 4—2 van België. De geduchte Raymond Braine zal waarschijnlijk niet mee kunnen spelen in 't Belgische elftal wegens een blessure, die hij Zondag j.l. in 'n wedstrijd heeft opgelopen.

Om het landskampioenschap.

AJAX—D.WS. 2—0 GO AHEAD—VELOCITAS 1—3

De stand is nu:

P.S.V.	3	2	1	0	5	12—6	1.67
AJAX	4	3	0	1	6	4—1	1.50
GO AHEAD	4	2	1	1	5	7—7	1.25
VELOCITAS	4	1	1	2	3	5—5	0.75
D.W.S.	5	0	1	4	1	0—9	0.20

Competitie: Sneek—H.S.C. 4—4

PROMOTIE.

Blauwwit—Overmaas 3—1
O.D.S.—H.B.S. 2—6
S.C.H.—Hengelo 3—2
S.C.H. promoveert.

Willem II—Roermond 1—2
Palemig—Middelburg 1—1
De Kooi—Hoogezand 1—3
Hoogezand promoveert.

HOCKEY.

Op het Internationale Hockeytournooi te Brussel won Nederland eerst met 1—0 van Zwitserland, verloor echter daarna met 5—1 van Duitsland.

(naar: De Cur. Volkskr.)

DE KATHOLIEK EN DE LICHAMELIJKE OPVOEDING.

In het November-nummer van het R. K. Vakblad voor gymnastiek zet de Eerw. Pater Dr. Johannes, O.C.M., het standpunt uiteen, dat de Katholiek volgens zijn beginselen tegenover de lichamelijke opvoeding (dus ook tegenover de sport) moet innemen.

Na eerst betoogd te hebben, dat het lichaam een wezensdeel is van de mens en het dus voor de Christen plicht is naar Gods gebod zijn lichamelijk leven op passende wijze te onderhouden en te verzorgen, en na tevens, daar de ziel als onsterfelijke geest toch steeds voornamer blijft dan het stoffelijk omhulsel, gewaarschuwd te hebben voor overdrijving en overschatting op dit punt, geeft hij in 't kort de richtlijnen aan voor een principiëel katholieke lichamelijke opvoeding.

Hij schrijft dan als volgt:

De lichamelijke opvoeding moet met philosophische en theologische beginselen noodzakelijk rekening houden.

De plaatsruimte laat mij slechts toe om enkele punten aan te raken.

1. De lichamelijke opvoeding is een wezenlijk deel van onze gehele opvoeding, omdat het lichaam een wezensdeel is van de mens. Door de verwaarlozing van het lichaam komt men in een wezenlijk punt te kort in de opvoeding.

2. De lichamelijke opvoeding is dan ook een **bovennatuurlijke, zedelijke plicht**: de onderhouding van het vijfde gebod.

3. Het naaste doel is de **gezondheid,** d.i. de lichaamsontwikkeling en lichaamsbeheersing. Dit eist: 'n doelmatige voeding, 'n doelmatige kleding, 'n doelmatige woning, en doelmatige lichamelijke ontspanning door rust (slaap) en beweging (lichamelijke oefening).

4. De lichamelijke opvoeding is **beperkt** en mag niet zo hoog opgevoerd worden, dat ze de gezondheid van de ziel benadeelt. Nooit of nimmer mag het lichaam heersen over de geest.

5. De lichamelijke opvoeding moet dienstbaar gemaakt worden aan het bovennatuurlijk doel. De lichamelijke oefeningen b.v. mogen dus het bovennatuurlijk leven niet belemmeren en moeten anderzijds verbovennatuurlijkt worden door ze in staat van genade met 'n bovennatuurlijk motief te stellen. Hetzij gij eet of drinkt of iets anders doet, (voetbalt, tennist, turnt, zwemt, enz.), doet alles ter ere Gods.

6. Om het verschil van lichaam en psyche der geslachten moet **als regel** de mannelijke en vrouwelijke lichamlijke opvoeding **gescheiden zijn.**

Ook ethische overwegingen spreken hier mee.

7. Daar men de bewuste lichaamsbeheersing geen einddoel moet maken, omdat de aandacht te veel op het lichaam gevestigd wordt, moet men zoveel mogelijk streven naar onbewuste lichaamsbeheersing, die de geest vrijmaakt voor geestelijke doeleinden. Daarenboven zal men dan het formalisme in de lichamelijke opvoeding vermijden.

8. De lichamelijke opvoeding moet bezield zijn. We moeten niet alleen met het lichaam bezig zijn. De ziel moet er ook aan deelnemen en ook de bovennatuur. De juiste bezieling is wel de gewichtigste taak van de lichamelijke opvoeding.

9. **Afkeuring** verdient volgens onze beginselen als men het **doel** gaat stellen ofwel in het **lichamelijk genot** òf in de **lichamelijke schoonheid** òf in de **lichamelijke kracht.**

Ik kom tot deze conclusie, dat de lichamelijke opvoeding volgens Katholieke beginselen van zéér grote waarde is, maar dat we nog steeds wachten op 'n methode, richting of stelsel of hoe men dat noemen moet, waarin de beginselen **worden doorgevoerd. Laten de katholieke gymnastiekleraren daarom niet langer disputeren over het goede dat gelegen is in 'n Duitse, Skandinavische of Zweedse richting, in 'n technische of asthetische richting, enz. Wel mag men het goede, dat natuurlijk elke richting in zich heeft, waarderen, maar geen dier richtingen is 'n katholieke richting en daar moet het toch naar toe.**

Goud en goudproductie.

De grote betkenis van het goud is wel gelegen in de omstandigheid, dat het de basis vormt van het geld-wezen in bijna alle landen. Een onverbrekelijke band tussen geld en goud wordt verkregen, doordat in de voornaamste landen, waar de gouden standaard van kracht was of is, de circulatie-bank de verplichting had, goud tegen vastgestelde prijzen te kopen en te verkopen. In Nederland koopt de Nederlandse Bank goud voor *f* 1647,50 per K.G. fijn en verkoopt à *f* 1653,44. De Bank of England was verplicht, voor het loslaten der gouden standaard in September 1931, te kopen en te verkopen resp. tegen 77/9 en 77/10½ per ounce standard gold (1 ounce standard gold is 31,1035 gram metaal van een gehalte 0,91633). De Belgische National-Bank kocht en verkocht tegen 4763,1338 en 4779,8684 Belgas per K.G. fijn, terwijl de Duitse Reichsbank voor 1 k.g. fijn R.M. 2784 betaalde. Door deze maatregelen is men in staat de rekeningseenheid van een land met een zeer hoge graad van nauwkeurigheid te identificeren met een bepaalde hoeveelheid goud.

Doordat het goud aldus als basis van het geldwezen dient, heeft het de functie te verrichten van waarde-standaard t.o.v. de overige goederen en diensten. Men neemt hierbij aan, dat de waarde van het goud steeds constant blijft en dat de waarden der goederen en diensten t.o.v. elkaar het goud steeds fluncttioneren. Een soortgelijke beschouwing dus als men aantreft bij de populaire verklaring van het zonnestelsel, waarbij de zon als stilstaand middelpunt wordt voorgesteld. Evenmin als dit laatste het geval is, is de waarde van het goud constant. Wel degelijk doen zich bij de goudprijs schommelingen voor, die men na bestudering der index-cijfers over een lange periode, leert kennen. Ontdekkingen van nieuwe goudvelden, verbeterde productiemethoden, de omvang der wereldhandel en de daarmee gepaard gaande vraag naar goud voor monetaire doeleinden, zijn alle factoren, die de goudwaarde beheersen.

De wereld-markt van goud is Londen. De noteringen geschieden in shillings en pences per troy-ounce fijn. Vroeger had de notering betrekking op goud van een gehalte van 0,91633, z.n. standard-gold, waaruit de Engelse standaard-munten worden geslagen.

Door de goudprijs in een zeker land geregeld te volgen, krijgt men een inzicht in de eventuele depreciatie van het geld. Is bijv. te Londen op zeker moment de prijs 130/5 en weet men, dat de goudprijs bij vrije aanmunting bedroeg 84/9.8, dan berekent men hieruit een depreciatie van het geld van circa 35%, door het verschil uit te drukken in procenten van de oorspronkelijke prijs.

Er bestaat een nauwe samenhang tussen de hoeveelheid goud en de goederenprijzen. Bij veel beschikbaar goud zullen goederenprijzen stijgen en kan een tijd van hoog-conjunctuur volgen, terwijl een schaarste aan goud gepaard gaat met dalende goederenprijzen, waardoor zich een economische crisis kan ontwikkelen.

De invloed van de hoeveelheid voor monetaire doeleinden beschikbaar goud op de huidige wereld-crisis, wordt verschillend beoordeeld. Sommige economen, o.a. de bekende Zweedse Hoog-leraar Gustav Cassel, achten de goudschaarste de hoofdoorzaak dezer crisis. Deze mening is evenwel bestreden door andere economen van naam.

Deze kwestie is het voorwerp van ernstige studie geweest van de z.n. Goudcommissie der Volkeren-bond. Het rapport, dat deze commissie in 1931 uitbracht, is pessimistisch getint. Men kwam tot de conclusie, dat de wereldgoudreserves zorgwekkend aan het verminderen zouden zijn en dat reeds omstreeks 1940 met een ernstig tekort zou moeten worden rekening gehouden. Het gaf als zijn mening te kennen dat de productievermindering in Zuid-Africa — het doorslaggevende productie-land — niet voldoende gecompenseerd werd door de toename der productie in Canada en Rusland.

Het kan dan ook geen verwondering baren, dat de exploratie zowel door in- als outsiders, weer met kracht ter hand is genomen, teneinde in het dreigende tekort te voorzien.

Het verleden biedt talrijke voorbeelden van het verschijnsel, dat een gestegen goudproductie leidt tot een tijd van voorspoed.

Omstreeks 1570 werden de Zuid-Amerikaanse mijnen van Potosi ontdekt. Het gevolg was een voortdurende goud- en zilverstroom naar Europa, waardoor de goederenprijzen in de volgende halve eeuw bijna verdrievoudigden.

Ook de ontdekkingen der goudvelden in Californië in 1848 en in Australië, enige jaren later, hadden een krachtige prijsstijgende tendenz.

De gevolgen der val van het machtige bankiers-huis Baring in 1890, der Amerikaanse troebelen in 1893, werden minder scherp gevoeld door de ontginning der Transvaalse goudmijnen.

De huidige depressie schept de objectieve voorwaarden voor een intensiever exploratie. Ontginning zal mogelijk zijn, zolang de opbrengst de productie-kosten overtreffen. Deze laatste bestaan uit machine-loon en transportkosten, die alle o.a. door depreciatie van sommige valuta, sterk gedaald zijn. Bij gelijkblijvende opbrengst leidt zulks dus tot een grondiger exploratie, terwijl ook de ontginning van dieper gelegen en minder goudbevattende ertslagen lonend wordt.

Er is een zekere anomalie tussen de ontwikkeling der bedrijvigheid bij de goud-industrie en der overige takken der nijverheid. De malaise stimuleert de goudproductie, terwijl andere extractieve ondernemingen met de grootste moeilijkheden te kampen hebben, speciaal wat de afzet betreft.

De rijkste, bekende goudvelden zijn gelegen in Afrika. Aan de spits staan de mijnen aan de Witwatersrand in Zuid-Afrika. Gedurende de laatste 10 jaar brachten zij meer dan de helft der jaarlijkse wereld-productie voort. In 1932 werd de record productie van 11½ millioen ounces bereikt. Het gouderts, dat hier gevonden wordt, wordt behalve door zijn overvloedigheid gekenmerkt door het vrijwel constante gehalte.

In West-Afrika leveren de ondernemingen steeds betere resultaten op. Vooral de verbeteringen op sanitair gebied en der transportmiddelen waren van grote betekenis.

Het Oost-Afrikaanse Kamagega-goudveld in het reservaat Kenya werd eerst in 1931 ontdekt. De exploitatie is eerst kort geleden aangevangen en schijnt ook behoorlijke resultaten op te leveren.

In Australië zijn, naast de reeds bestaande Kargoorl-velden, de Granite Hill velden, een zeer onvruchtbare landstreek in het Noorden van Zuid Australië, door hun goud-rijkdom van zeer grote betekenis geworden.

Ook Nieuw-Guinea, Canada en Venezuela profiteerden van de grote goudvraag en kostprijsverlagingen. Deze verlaging der productie kosten is vooral van belang in Canada, waar de grond elk jaar 6 maanden onder sneeuw bedolven ligt.

Van belang zijn ook de Boliden-mijnen in Zweden. Deze zijn in 1924 ontdekt en behoorden aan het Kreuger-concern. Het goudgehalte is hier bijzonder hoog, nl. 19 gram per ton erts. Men stelt zich hier een jaarlijkse productie van ongeveer 600.000 ton erts voor.

Het ziet er dus naar uit, dat de werkelijkheid zich zal ontwikkelen, afwijkend van de pessimistische voospellingen der Goud-commissie.

J. Nijman.
accountant.

De kracht van idealen.

Onder de dingen, waarmee in deze jaren het Duitse rijk de wereld verrast, behoort ook een phenomenale stijging van het geboortecijfer.

Terwijl in 1933 het Duitse volk met ongeveer 956.000 geboorten werd verblijd, zal dit getal over 1934 rond 1.170.000 bedragen.

Dit betekent een stijging met rond 215.000 boven het cijfer van het voorgaande jaar en van ruim 22 pct.!

In het rechte licht verschijnen deze getallen eerst, wanneer men zich herinnert, dat in 1913 het aantal geboorten in het Duitse rijk (in zijn tegenwoordige omvang) 1.606.000 bedroeg, dat dit cijfer in 1920 bijna weer werd bereikt, toen 1.599.000 geboorten werden geregistreerd, maar dat in de dertien volgende jaren, ondanks de toename der bevolking, het aantal steeds terugliep tot in 1933 de laagste stand: 956.000 werd genoteerd.

Terecht heeft een Frans statisticus opgemerkt, dat onder deze omstandigheden een sprongsgewijze vermeerdering met 215.000 geboorten een nog nimmer voorgekomen verschijnsel op demografisch gebied vormt.

Vraagt men naar de oorzaken van dat opzienbarende verschijnsel, dan kan men beginnen met te wijzen op het groot aantal huwelijken in 1933 gesloten onder invloed van het verstrekken van huwelijkstoelagen door de Duitse regering en waaraan een verhoogd aantal eerstgeborenen in 1934 heeft beantwoord.

Men heeft berekend, dat tot 1933 in Duitsland als gevolg van de crisis 330.000 huwelijken minder zijn gesloten dan onder normale omstandigheden het geval zou zijn geweest; op 1 Januari 1934 was dit tekort tot 170.000 teruggebracht!

Men mag hieruit afleiden, dat in de loop van 1933 ten minste 160.000 vertraagde huwelijken zijn tot stand gekomen, en dat hierin zeker een belangrijke factor ter verklaring van het in 1934 gestegen geboortenaantal is gelegen.

Maar voldoende ter verklaring is ze niet.

Men kan verder invloed toekennen aan de maatregelen, waarmee de nationaal-socialistische regering de materiele positie van het grote gezin heeft verbeterd; men kan wijzen op de scherpe actie tegen handelingen van verenigingen en personen, die op enigerlei wijze tot geboortebeperking leiden; men kan een beroep doen op de Duitse bevolking uit staatkundige overwegingen, en toch het gevoel behouden, dat met dit alles het laatste woord niet is gezegd.

De Fransman Paul Hauzy, lid van de Conseil Supérieur de la Natalité, heeft gewezen op de kracht, die uitgaat van een gedachte, welke de gehele mens aangrijpt, en die daardoor in staat is hem, over egoïstische motieven heen, tot offers voor het algemeen welzijn te brengen.

Zulk een kracht ziet hij, in het geëxalteerde nationaliteitsgevoel, dat het nationaal-socialisme in het Duitse volk heeft ontketend, in de wil tot grootheid, eer en macht, die het in het volk opnieuw heeft wakker geroepen.

Zulke elementaire gevoelens ontwikkelen, juist in de massa van het volk, het vermogen tot zelfzucht; zij brengen het tot de onderwerping van zijn ikzuchtige verlangens aan de belangen van de volksgemeenschap en tot opoffering van zich zelf voor een hoger goed.

Ongetwijfeld wordt hier de kwestie in het hart geraakt.

Men kan de vraag stellen, in hoeverre opgezweept nationaliteitsgevoel, geëxalteerde cultus van ras en bodem een kracht ten goede en een blijvende kracht kan zijn.

Maar niemand kan ontkennen, dat een volk tot iets groots in staat is, als het bezield is door de idealen die den enkeling aan zijn kleine wereld ontrukken.

Louis Lumiere en zijn Relief-Beelden.

De betekenis van zijn nieuwste vinding.

Het is juist veertig jaar geleden, dat de gebroeders Auguste en Louis Lumière voor het eerst een film hebben afgedraaid. Zij deden het voor de Franse Maatschappij tot Aanmoediging van de Nijverheid en de heren vonden dat kinderlijk vermaak wel aardig.Het heeft niet lang geduurd of de wel wat hevig trillende beelden vonden hun weg naar de kermissen en langzamerhand ook naar de ontspanningszalen. Het beginsel van de „bewegende beelden", door het snel achtereen vertonen van ongeveer gelijksoortige beelden, was zeker niet door de gebroeders Lumière ontdekt. Zij hadden er alleen een practische toepassing aan gegeven, die de bioscoop is geworden.

Men weet wel welk een verbeteringen de cinema gaandeweg heeft ondergaan en waarvan wel de voornaamste is geweest, dat de indruk is weggenomen dat een aaneenschakeling van elkander sneiopvolgende beelden wordt vertoond, doch als het ware een continuïteit in de aanwezigheid van het beeld wordt verkregen. De gebroeders Lumière zijn blijven voortwerken en tal van andere zoekers hebben medegewerkt om gaandeweg ons de filmprojecties te geven, waar we niet meer buiten kunnen, zoals het schijnt.

Welke nieuwigheid staat ons thans te wachten?

Er wordt op het ogenblik over niets anders gesproken dan over de „uitvinding" van den heer Louis Lumière, die bezig is het reliefbeeld in de ciema practisch mogelijk te maken.

Het treft natuurlijk zeer, dat die geleerde nog na veertig jaar zoeken, aan de spits is gebleven van hen, die de filmtechniek vooruitbrengen. Zo hij dan ook deze keer, en nog wel in een zo voornaam gezelschap als de Franse Academie van Wetenschappen is, een nieuwigheid voorhoudt, dan is het duidelijk dat de gehele filmwereld met belangstelling en met vertrouwen vraagt, welke stap vooruit de bioscoop weer gaat ondernemen.

De „vader van de cinema" zoals men Louis Lumière wel genoemd heeft, wil echter niet hebben, dat men van „uitvinding spreekt. Wat hij gezocht en gevonden heeft is de practische toepassing van een overbekend beginsel, maar dat tot dusver geen toepassing kon vinden in de bioscoopzalen. Hij is er in geslaagd, niet om een film-in-relief te maken, maar een beeld op het scherm zo te doen waarnemen dat de toeschouwer de indruk heeft het beeld in relief te zien. Hij zegt dan ook zelf dat hij niets uitgevonden heeft, doch eenvoudig het beginsel der anaglyphen toepasselijk heeft gemaakt voor de bioscoop. Het beginsel dus van de stereoscoop, door Hollmann in 1853 en door Almeida in 1855 toegepast, maar bovendien de vereenvoudiging van de wapening van het oog om dezelfde uitwerking als bij de nagenoeg samenvallende beelden van een stereoscoop het geval is.

De toepassing werd eerst gezocht door middel van rode en groene uitstralingen, die op een scherm de twee beelden van een stereoscopisch koppelbeeld doen verschijnen. Door die beelden door een bril te zien, waarvan het ene glas groen en het andere rood is, wordt dan de reliefvisie verkregen. Maar als men nu eenvoudig een film stereoscopisch opneemt en de toeschouwers in de zaal eenvoudig van roodgroene brillen voorziet, dan is het resultaat practisch nog van niet veel betekenis. Er zijn wel tijdschriften geweest die cliché's afdrukten van aldus verkregen beelden en er dan een bril bij ten geschenke boden met een groen en met een rood glas. Maar de lezers bekeken dan een keertje de aardigheid, doch legden het zaakje verder maar naast zich neer. Die rode en groene anaglyphen zijn zelfs niet meer voldoende voor de kinderkamer en de cinema zou er, zo zonder meer, geen practisch nut van kunnen trekken.

Toch is het vraagstuk van het reliefbeeld voor de cinema van buitengewoon groot gewicht. Zolang de filmbeelden in een vlak blijven, kunnen ze niet die „levenswerkelijkheid" geven, die wij rondom ons waarnemen juist dank zij het feit, dat wij het relief der dingen zien. Het is niet alleen voldoende het ding te zien, maar we willen ook zijn relatieve positie kennen. Een van de Parijse chansonniers, die zich op elke nieuwigheid werpen, heeft enige tijd geleden zo spoedig de mededelingen van de heer Louis Lumière bekend waren geworden, de nietonaardige boutade gebracht: „Welk een wonderlijke stap vooruit naar

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 12 — 18 Mei 1935.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	12	Maracaibo, Aruba	12	Aruba, Maracaibo
Van Rensselaer	12	New-York via Haiti	12	Amsterdam via Venezuela & Suriname
Tachira	12	New-York	12	Aruba, Maracaibo
Carabobo	12	Maracaibo	12	New-York
Heinz Horn	12	Hamburg	12	Cartagena
Oranje-Nassau	13	A'dam via Suriname & Venezuela	13	New-York via Haiti
Vestyangen	13	New-Orleans	13	Paramaribo
Ingrid Horn	13	Cartagena	13	Hamburg
Odysseus	14	S. Juan	15	Kingston, Z. Domingo
Sesostris	15	Hamburg	15	Pto. Barrios
El Libertador	15	Maracaibo, Aruba	15	La Guaira
Rotorua	15	Londen, Southampton	16	Cristobal, New-Zealand
Medea	16	New-York via Haiti	16	Aruba, Maracaibo
Caribia	16	Hamburg	16	Pto. Barrios
J. Seb. Elcano	16	Cristobal	16	Barcelona
El Libertador	17	La Guaira	17	Aruba, Maracaibo
Luna	17	Maracaibo	17	New-York via P. Cabello
Dakarian	18	Liverpool	18	Cristobal

„de bioscoop van de toekomst." Na de vlakke wit-en zwartfilms, de gekleurde film; na de gekleurde film de geluidsfilm; na de gekleurde of ongekleurde geluidsfilm, de film in relief. En na de gekleurde film in relief, de filmprojectie zonder scherm zo komen we zo zoetjes aan tot het nieuwste van het nieuwste... tot het toneel."

Inderdaad, dat drukt juist uit wat we wel van de film zouden willen eisen: niet alleen een fotografie, maar de illusie te wekken van het zich rondom ons bewegend leven, zoals wij dat ook in werkelijkheid zien.

Het fundamenteel beginsel der anaglyphen is, dat ieder oog een verschillende chromatische indruk krijgt, maar voor beide ogen tezamen is er volkomen in het evenwicht blijvende dynamogenie der kleuren, die opgevangen worden. De kleurgevoeligheid van het gezichtsvermogen hangt af van de kracht, die door ieder van de uitstralingen van het zichtbare spectrum wordt in dienst gesteld. De beide ogen ontvangen ieder gedurende de projectie, het perspectief dat nodig is en ook de nodige hoeveelheid lichtkracht. En nu is het juist dat in het evenwicht brengen van de lichtkracht, waar het bij de „uitvinding" van Lumière om gaat. Want daardoor wordt de ververmoeienis opgeheven van het kijken door de brilleglazen en tevens kan daardoor de synthese der witten vervolmaakt worden.

Voor het projecteren van beelden in relief is dus nodig: A een film die stereoscopisch is opgenomen, dat wil zeggen opgenomen door een camera met twee objectieven, waarvan de optische assen voldoende uit elkander liggen, dat voor het menselijk oog het relief nog juist bewaard blijft, B een kijktoestel, kijker, bril of hoe men het noemen wil met de beide chromatische glazen, waardoor de beide ogen beelden waarnemen.

De kleuren dier glazen bij de vinding van de heer Lumière zijn niet groen en rood maar, zo gezien, blauw en geel. De chemische samenstelling der kleurstoffen is bekend. Ze zijn zodanig gekozen dat het ene glas rode en het andere groene stralen doorlaat. Bovendien laten die glazen een maximum van lichtkracht door en de limite van doorzichtigheid is zodanig voor ieder glas, dat ieder oog dezelfde hoeveelheid lichtkracht ontvangt. Die limites zijn vastgesteld door middel van een planimeter, die de curve van lichtsensaties gebruikt van Gybson en Tyndall. Ook de objectiefs van het projectietoestel dragen gele en blauwe filters.

Zo de toeschouwer niet de Lumièrebril draagt, ziet hij het beeld op het doek in zwart en wit, maar vaag en lichtelijk omrand.

Het is duidelijk dat om de relieffilm geregeld voor het publiek te kunnen brengen, de zalen zich daarop moeten inrichten. Eer de toestellen aangeschaft zullen worden, zal er nog wel wat tijd verlopen. De relieffilm is nog een zaak van de toekomst. Men zal moeten afwachten wat de projectie van een grote film geeft. Tot nog toe is de relieffilm nog niet buiten het laboratorium of de demonstratiezaal gekomen. De cinemahouders, die een moeilijke tijd doormaken zullen voorlopig nog wel een afwachtende houding aannemen, maar ze volgen toch de zaak met grote belangstelling. Een van de grote Parijse zaalexploitanten, de heer Cari, sprak als zijn mening uit, dat als het publiek door de relieffilms zou ingepalmd worden, de zaalhouders spoedig tot de aanschaffing der genodigde projectietoestellen zullen moeten overgaan en de plaatsen in hun zalen van „brillen" zullen moeten voorzien.

Natuurlijk wordt veel gegekscheerd en wordt 't ernstig in twijfel getrokken, of de dames, ook al zitten ze in 'n zaal in het duister, zich wel een gehele avond met de bril zullen willen tooien. Het argument, dat het dragen van die bril een vermoeidheid zou verwekken, waarvoor het publiek zou bedanken, kan buiten beschouwing blijven, want het doel van 't zoeken van den heer Lumière was juist een bril te vinden, die niet vermoeid.

Iets anders is de moeilijkheid om het publiek van de brillen te voorzien. Moet men een standaardmodel kiezen, dat voor alle zalen past, zodat de cinema-bril tot onze noodzakelijke uitrusting moet gaan behoren? De heer Lazare die een grote bioscoop te Parijs exploiteert, meende, dat de brillen op elke plaats beschikbaar konden worden gesteld tegen een klein geldstukje voor huur, zoals dat in de schouwburgen geschiedt met de toneelkijkers. Die worden ook niet meegenomen door het publiek.

De vraag naar relieffilms schijnt geen vraag te zijn. De studio's zullen zich onmiddellijk op de vervaardiging van die films werpen, zo spoedig er maar vraag komt.

Jacques Feyder, die van de vinding van den heer Lumière veel verwacht, is overtuigd, dat het relief weer een zeer belangrijke factor zal worden om de film te vervolmaken. Gevraagd of de relieffilm bijzondere ijsen zou stellen bij het opnemen der films en voor het spel van de acteurs, antwoordde hij dat niet te geloven.

Een eigenaardige vraag werd nog opgeworpen: wat hebben de mensen die „kleurenblind" zijn en de Daltonisten aan de Lumièrebril? Het antwoord van den heer Lumière zelf is geweest, dat het niet moeilijk zou zijn brillen te vervaardigen met speciale glazen, wier chromatiek toelaat om in het gemis aan normale kleuronderscheiding van die mensen te voorzien.

Cineasten en bioscoophouders zijn het er dus over eens, dat de relieffilm wel toekomst kan hebben. De vraag is dus alleen nog maar wat 't publiek er van zal zeggen. En dat zal het afdraaien van enige films willen afwachten.

De lucht voor Christus.

Ook in de wereldpers heeft de MIVA deze week van zich doen spreken. Een der telegrammen van deze week seinde het volgende:

Muenchen: Zondagmiddag had op het vliegveld alhier een plechtigheid plaats, welke enig in haar soort is. Door kardinaal Faulhaber werden twee vliegtuigen en tien auto's, waaronder een vrachtwagen, ingewijd voor het missiewerk in de vroegere Duitse koloniën in Afrika.

Duizenden toeschouwers hadden zich op het vliegveld verzameld; onder de eregasten trof men aan den beroemden transoceanischen vliegenier, kapitein Koehl, de organisator van de luchtvaart der Katholieke Missie in Afrika, alsmede talrijke kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders en een groot aantal officieren van land- en luchtmacht.

Van de vlaggestokken wapperden de kleuren van het Rijk en de Kerk, terwijl de korpsen van de Rijksweer voor muziek zorgden.

In zijn inwijdingspreek, welke vanaf het veldaltaar werd uitgesproken, zeide Faulhaber, dat de Kerk haar armen opent voor de prestaties der techniek en haar betekenis voor God's koninkrijk op aarde erkent.

De missionarissen maakten de vliegtuigen gereed voor het vertrek, waarna de aartsbisschop de Duitse vliegeniers en de dappere missionarissen goede reis wenste.

Daarna voltooide de kardinaal de plechtigheid der wijding en gaf zijn zegen.

De vliegtuigen, welke het „Vliegende Kruis" genaamd werden, zijn van het nieuwste type, dat door de Dornier-fabrieken is uitgebracht.

Vliegenier is Pater Paul Schulte, die tijdens de oorlog piloot was aan het Palestijnse front.

Deze oorlog-vlieger is tevens de organisator van de MIVA, de Missions Verkehrs-Arbeitsgemeischaft.

Bij sommige leken schijnt de mening zich post gevat te hebben, dat missie en uiterste eenvoud van technische middelen zo ongeveer één moeten zijn. Die mensen — meestal zeer simpele zielen — geven kreten van ontzetting, als ze in een of ander missie-tijdschrift een missionaris op een motorfiets aanschouwen — een plaatje, waar ze toch wel onderhand aan gewend mochten zijn geraakt. — Het is de missie-romantiek, welke die mensen te pakken heeft en die voor hen romantiek, maar voor de missionaris zèlf bittere realiteit is.

Het verkeersprobleem in de missie is voor een deel een geldprobleem en dus bij uitstek een probleem voor de belangstellende leken.

Wat er een oogst aan zielen verloren gaat, doordat de verkeersmiddelen zo primitief zijn en de missionarissen drie dagreizen nodig hebben om een stervende te bezoeken — de dood rijdt sneller dan een ossenwagen — laat zich niet indenken. En hoe smartelijk moet het niet zijn voor hen, die op Christus' bevel: „Gaat en onderwijst alle volkeren!" zijn uitgetrokken naar alle windstreken, niet te kunnen vooruitsnellen met de snelheid, welke de moderne techniek voor ons veroverd heeft, maar stapvoets te moeten gaan door de landen, welke wit zijn van de oogst, die al te traag moet worden binnen gehaald!

Pater Fuhrmann's testament.

De missie-expeditie mislukt...

Niet uit gebrek aan belangstelling van de zijde der inlanders en ondanks de voor geen moeilijkheden terugdeinzenden ijver der missionarissen.

Maar het trage tempo, waarmede de expeditie vooruit kwam, deed alles mislukken.

Pater Fuhrmann stierf en zijn testament was een klacht:

„Kommt herüber und helft uns mit sicheren, schnellen Verkehrsmitteln — Kraftwagen, Motorbooten und Flugzeugen!"

Pater Fuhrman had een vriend, een kameraad, waarmee hij in de oorlog was geweest, Pater Paul Schulte van de Oblaten van Maria.

En die vriend was oorlogsvliegenier geweest en „einem Flieger geht's wie dem Tiger, der einmal Blut geleckt hat. Der Tiger sehnt sich nach neuem Blut, der Flieger nach neuen Flügen." Hij had kans gekregen, een nieuw vliegerbrevet te halen, en toen hij het lot van zijn vriend Pater Fuhrmann vernam, begreep hij dit, als een wenk van de Hemel. De volksmissionnaris meldde zich voor de buitenlandse missie om den gestorven vriend te vervangen. De Junkersfabrieken boden hem een vliegtuig aan. En de vraag was nu maar: „Hoe staat de geestelijke overheid tegenover het idee: „Vliegende Missionaris?"

Kardinaal van Rossum z.g. had tijdens een audiëntie van twee ordesgenoten van Pater Schulte te kennen gegeven, er zeer over verheugd te zijn, dat thans ook het nieuwste verkeersmiddel ten dienste van de missie zou gesteld worden. Kardinaal Schulte sprak de hoop uit, dat 't werk van zijn naamgenoot vrucht zou mogen dragen en zich over de gehele wereld zegenrijk zou verspreiden.

Ten huize van Alois Oster, den president van het Pauselijk Liefdewerk der Heilige Kindsheid, ontving Pater Schulte de eerste belangrijke geldsom voor zijn werk. Dat was te Aken, waar op het gemeentevliegveld, waar ook de MIVA-vliegtuigen zijn ondergebracht, in de hangar van de MIVA, als souvernir bewaard wordt die kleine, zorgvuldig ingelijste Reichsmark, de eerste gift aan het MIVA-werk, geschonken door een werkloze, Duise vrouw.

Enige maanden later werd te Keulen de MIVA gesticht, de Missions-Verkehrs-Arbeitsgemeinschaft.

In een particuliere audiëntie deelde Paus Pius XI den vliegenden missionaris mee:

„Sie brauchen mich niet zu begeistern, ich bin begeistert!"

Het werk der MIVA bestaat reeds zeven jaar.

Wat wil het bereiken en wat heeft het bereikt?

Het wil alle katholieke missies van moderne verkeersmiddelen voorzien. Vrijwillige giften vormen de bron van inkomsten. Door grondige exploratie der missiegebieden wil het de verkeersmogelijkheden en verkeersmoeilijkheden van deze streken onderzoeken.

Het heeft bereikt: de hoge instemming van Z. H. den Paus, de sympathie van heel velen, de mogelijkheid de missies daadwerkelijk te steunen en de zekerheid zich in de toekomst steeds verder te kunnen uitbreiden.

In 1934 konden de volgende cijfers genoteerd worden:

Acht-en-vijftig automobielen, acht motorboten en zeven vliegtuigen zijn in dienst bij de verschillende missies in Albanië, Letland, Oost-, West- en Zuid-Afrika, op Madagaskar, in Korea, China, Nieuw-Guinea en Brazilië.

Dezer dagen komt de Zuidzee-expeditie terug die in opdracht der MIVA een missie-vliegdienst op de Noord-Salomoneilanden heeft ingericht.

En op Paas-Maandag, 22 April, startte Pater Schulte voor een grote propaganda-vlucht boven Duitsland om de lucht voor Christus te veroveren.

De bekende Oceaanvlieger, Hauptmann Koehl, zal voor de MIVA de verkeersmogelijkheden in Afrika nader onderzoeken.

En wat doen wij?

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Au-revoir.

A well-filled reception room at Philipsburg's presbytery on Sunday night, April 28th., at 8 P.M. announced to the crowd who scaled the very rails of the stairs at the entrance, anxious to see and hear for themselves, that Rev. Fr. Speklé was being given a warm and worthy „send-off" for a well earned holiday in his native land after a missionary service of more than 10 years in this colony.

Rev. Fr. S. arrived here on April 18, 1929 succeeding Rev. Fr. Hartendorf who on account of sudden illness, was obliged to retrun to his Fatherland.

During his 6 year stay here as parish priest splendid improvements have taken place, both under his direct and indirect supervision, such as, the erection of a new hospital, additional wings as well as numerous interior improvements to our Church, and many others. Of greater and of more intrinsic value were the inestimable social improvements under the titles of societies, and if not exactly these other groups bearing a likely affinity, which, as we undestood from the speakers of the evening, have been highly appreciated by the parishioners of St. Martin's Church.

According to the addresses spoken to him, he had succeeded in consolidating the entire congregation to one united body.

Fr. S. relied that the speakers had, to a certain degree, overestimated his works, and those materialized during his term, but nevertheless he highly appreciated the addresses and good wishes. He would never forget St. Martin, he said. He had found the parish one united body, especially in times of trouble, and thanked especially those upon whose support he could always depend during such times.

Fr. S., we are positively sure this parish will miss you and your activities very much, and should you be stationed elsewhere after the termination of this well-earned holiday,, we shall all wish you here godspeed in all fields of missionary activities, and as much success in the future as you have accomplished in the past.

A.W.

Waarschuwing.

De Ontvanger op het eiland Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen, die na 11 Augustus 1934 in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1933-34 zijn aangeslagen dat genoemde belasting in haar geheel invorderbaar is geworden en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling te zijnen kantore te doen vóór den 2den Juni 1935.

Bij nalatigheid zal het verschuldigd bedrag met 5% wegens vervolgingskosten worden verhoogd.

Curaçao, den 4den Mei 1935.

De Ontvanger voornoemd,

2-1 **MUSSENDEN.**

Satyre en humor.

Penny Wise?

In het verslag der Indische Rekenkamer over 1933, dat in Januari l.l. uitkwam, lazen we, dat de Kamer in het verslagjaar kennis kreeg van 853 gevallen van onregelmatigheden op geldelijk en materieel gebied (waaronder niet meer dan 600 fraudegevallen) ter waarde van ruim 1 millioen!

Bij een der fraudes met landsgelden bleek, dat de kas in plaats van 1 maal per maand, 1 keer per jaar was opgenomen. De hoofdambtenaren, die er op moesten toezien, dat de contrôle geregeld plaats vond, hadden in het geheel niet gekeken. Maar de kascontrôle, die dan ten slotte in het jaarverslag toch plaats vond, was dan ook niet mis. Alleen een verduistering van ruim 20 mille bleef volkomen onopgemerkt!

De Rekenkamer begreep dat niet en stelde aan de betrokken dienst de zeer natuurlijke vraag: Er is enkele weken vóór de ontdekking van de verduistering vanwege uw dienst gecontroleerd. Hoe is het nu mogelijk, dat die fraude toen over het hoofd werd gezien?

Het antwoord van de dienst moet wel de meest zure doen glunderen. De bedoelde inspectie bestond — aldus het antwoord — uit kasopname en afsluiting van het Kasboek **door den fraudeur zelf!**

Indien men uit deze en vele andere gevallen concludeert, dat aan de controle in de gouvernementsdienst iets hapert, althans haperde, heeft men toch misschien enigszins gelijk.

Tot soortgelijke conclusies voert ook hetgeen de bladen nu weer vermelden over de verduisteringen bij de „Irrigatie in Oost-Java." Er blijkt in de Oosthoek bij die Gouvernementswerken overal te zijn geknoeid! Te Banjoewangi, Djember, Pekalan Sampean en elders. Volgens een der rapporten is te Pekalan Sampean bij de uitvoering van **'s lands werken** sinds 1925 ruim ƒ 69.000 verduisterd en bij de **provinciale werken** ruim ƒ 40.000. Daarbij te tellen minstens ƒ 20.000 die „onzichtbaar" zijn verdwenen.

Het nieuwste toneel speelt in het Kentongse, bij een werk, dat ruim ƒ 500.000 heeft gekost, die echter bij lange na niet zijn verwerkt. Het schijnt daar een grote janboel te zijn (geweest?). De betaalstukken werden zonder enig bewijs klakkeloos getekend.

Bijna alle opgaven waren gefingeerd en dit hele gedoe zagen de betrokkenen als... normaal,... want elders gebeurde het ook! Pays doux!

Inderdaad ook deze nieuwe berichten kunnen bij de beschouwing van onze verpletterende belastingbiljetten, die voor het nieuwe dienstjaar beginnen binnen te rollen, maar weinig opbeuren.

Die opbeuring zou men eerder vinden in het voorlopig verslag **d.d. 14 Maart 1935,** omtrent het wetsontwerp tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Suriname over **het belastingjaar** 1931, vermits hieruit blijkt, dat althans de kleintjes allerwege de volle attentie hebben. Het gaat daar over bedragen van de jaren **1911-1929,** „welke in **1931** betaald, vrijgevallen of schuldig gebleven zijn en waarover men nu in **1935** de debatten voortzet." Van de 29 op een staat voorkomende posten blijken er 8 te zijn van minder dan één gulden. Er zijn er zelfs bij van 3 à 5 centen!

Is het niet vermakelijk?

Woedend trok de buurman aan Jansen's bel.

„Wat is er van uw dienst?" kweelde het meisje.

„Ik moet ogenblikkelijk meneer spreken. Direct! Die hond heeft weer de hele stoep vuil gemaakt."

„Ach," meende het meisje, „nou mot u weten, dat ik dacht dat onze Hector het gedaan had."

Een natuur-historicus zegt, dat de ijsbeer de beste winterjas van de natuur heeft. Ja, en de motten hebben de onze."

Smits probeerde 's avonds laat het sleutelgat van zijn huisdeur te vinden. Mompelend steekt hij telkens mis: „Verdikkie, twee zie ik er, een heb ik er nodig en geen kan ik vinden."

„Vertel eens, waarom heb je eigenlijk een eind gemaakt aan je verloving?"

„Dat zat zo. Toen wij aan het huizen kijken waren, kwamen we in een heel aardige woning, die ons wel beviel. Toen zei mijn schoonmoeder opeens, dat ze het huis wel wat klein vond voor drie personen. En toen vond ik dat ik galant moest zijn tegenover de dames en heb ik mij maar bescheiden teruggetrokken."

„Mag ik mij even voorstellen? Mijn naam is Oud."

„Phhh! De mijne is ouder. Ik heet Adam."

Adamson heeft een paraplu gekocht.